

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2016/1328

(2016. gada 29. jūlijs),

ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Krievijas Federācijas izcelsmes auksti velmētu plakanu tērauda velmējumu importam

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ⁽¹⁾ ("pamatregula"), un jo īpaši tās 9. panta 4. punktu,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Pagaidu pasākumi

- (1) Eiropas Komisija ("Komisija") ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/181 ⁽²⁾ ("pagaidu regula") 2016. gada 12. februārī noteica pagaidu antidempinga maksājumu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas ("ĶTR") un Krievijas Federācijas ("Krievija") (kopā – "attiecīgās valstis") izcelsmes auksti velmētu (presētu aukstā stāvoklī) plakanu dzelzs vai nelegēta tērauda vai citāda legēta tērauda, izņemot nerūsējošā tērauda, jebkāda platuma, neplaķētu, bez galvaniska vai cita pārklājuma un pēc aukstās velmēšanas tālāk neapstrādātu (presētu aukstā stāvoklī) velmējumu ("auksti velmētu plakanu tērauda velmējumu") importu Savienībā.
- (2) Pēc tam, kad 2015. gada 1. aprīlī *European Steel Association* ("*Eurofer*" jeb "sūdzības iesniedzējs") iesniedza sūdzību to ražotāju vārdā, kuri ražo vairāk nekā 25 % no Savienības auksti velmētu plakanu tērauda velmējumu kopējā ražošanas apjoma, 2015. gada 14. maijā tika sākta izmeklēšana ⁽³⁾.
- (3) Kā norādīts pagaidu regulas 19. apsvērumā, dempinga un kaitējuma izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2014. gada 1. aprīļa līdz 2015. gada 31. martam ("izmeklēšanas periods" jeb "IP"). Kaitējuma noteikšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra laikposmu no 2011. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām ("attiecīgais periods").

1.2. Reģistrācija

- (4) Komisija veica no ĶTR un Krievijas sūtīto ĶTR un Krievijas izcelsmes attiecīgo ražojumu importa reģistrāciju, kas paredzēta Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2015/2325 ⁽⁴⁾. Importa reģistrācija beidzās līdz ar pagaidu pasākumu noteikšanu 2016. gada 12. februārī.

⁽¹⁾ OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2016. gada 10. februāra Īstenošanas regula (ES) 2016/181, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Krievijas Federācijas izcelsmes auksti velmētu plakanu tērauda velmējumu importam (OV L 37, 12.2.2016., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV C 161, 14.5.2015., 9. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 328, 12.12.2015., 104. lpp.

- (5) Reģistrācijas un attiecīgā antidempinga maksājuma iespējamās retrospektīvas piemērošanas jautājumi un saistībā ar to saņemtās piezīmes sīki izklāstītas Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2016/1329⁽¹⁾. Šī regula aplūko tikai tās piezīmes, kas tika saņemtas saskaņā ar pagaidu konstatējumiem attiecībā uz dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm, un Komisijas galīgo nostāju attiecīgajos jautājumos.

1.3. Turpmākā procedūra

- (6) Pēc tam, kad tika izpausti būtiskie fakti un apsvērumi, uz kuru pamata tika noteikts pagaidu antidempinga maksājums ("informācijas pagaidu izpaušana"), vairākas ieinteresētās personas iesniedza rakstisku informāciju, darot zināmu savu viedokli par pagaidu konstatējumiem. Personām, kas to lūdza, bija iespēja tikt uzklausiņām.
- (7) Saistīts tērauda apstrādes centrs un tirgotājs lūdza tirdzniecības procedūru uzklausiņas amatpersonas ("uzklausiņas amatpersona") iesaistiņas atmaksu jautājuma risiņā. Uzklausiņas amatpersona izskatīja lūgumu un sniedza rakstisku atbildi. Turklāt pēc Eurofer lūguma 2016. gada 3. maijā notika uzklausiņa pie uzklausiņas amatpersonas.
- (8) Komisija turpināja apkopot un pārbaudīt visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu galīgo konstatējumu izdarīšanai. Lai tās rīcībā būtu pilnīgāka informācija par rentabilitāti, izlasē iekļautiem Savienības ražotājiem tika lūgts sniegt 2005.–2010. gada rentabilitātes datus attiecībā uz izmeklējamā ražojuma tirdzniecību Savienībā. Visi izlasē iekļautie Savienības ražotāji iesniedza pieprasīto informāciju.
- (9) Lai pārbaudītu (8). apsvērumā minētās atbildes uz anketas jautājumiem, tika veiktas šādu Savienības ražotāju sniegto datu pārbaudes uz vietas:
- ThyssenKrupp Germany, Duisburga, Vācija,
 - ArcelorMittal Belgium NV, Ģente, Beļģija,
 - ArcelorMittal Sagunto SL, Puerto de Sagunto, Spānija,
- (10) Komisija informēja visas ieinteresētās personas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā plānoja noteikt galīgo antidempinga maksājumu ĶTR un Krievijas izcelsmes auksti velmētu plakanu tērauda velmējumu importam Savienībā un galīgi iekasēt ar pagaidu maksājumu nodrošinātās summas (informācijas galīgā izpaušana). Visām ieinteresētajām personām tika atvēlēts termiņš, kurā tās varēja sniegt piezīmes par galīgo izpausto informāciju.
- (11) Ieinteresēto personu iesniegtās piezīmes tika izskatītas un attiecīgā gadījumā ņemtas vērā.

1.4. Apgalvojumi attiecībā uz papildu informācijas pieprasījumu, pārbaudi un izmantošanu

- (12) Pēc informācijas galīgās izpaušanas konkrēti ražotāji eksportētāji iesniedza piezīmes attiecībā uz Savienības ražotājiem doto termiņu, lai sniegtu prasīto informāciju, un apšaubīja šādu datu precizitāti, kā arī to pārbaudes procesu. Šīs personas apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozare, iespējams, nav iesniegusi pareizus skaitliskos datus un ir baudījusi labvēlības režīmu, pārkāpjot citu personu tiesības uz objektīvu un nediskriminējošu izmeklēšanu. Šādu labvēlības režīmu attiecībā uz Savienības ražošanas nozari it kā apliecinot arī Komisijas iecietība pret ražotājiem, kad tie nesniedza konkrētu svarīgu informāciju (personas atsaucās uz neiesniegtiem rēķiniem).
- (13) Apgalvojums par labvēlības režīmu tiek noraidīts. Aplūkojamais jautājums attiecas uz pagaidu regulas 59. apsvēruma formulējumu. Minētajā apsvērumā skaidrots, ka iekšējiem transfertiem netiek izrakstīti rēķini, un tas atbilst vispārpieņemtajai grāmatvedības praksei. Nevar runāt par to, ka Savienības ražošanas nozarei būtu atļauts nesniegt prasītu informāciju.
- (14) Tie paši ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka, savācot papildu datus no Savienības ražotājiem un tos pārbaudot, pieļauta diskriminācija attiecībā pret Krievijas ražotājiem eksportētājiem, kas pieprasīja otru pārbaudi.

⁽¹⁾ Komisijas 2016. gada 29. jūlija Īstenošanas regula (ES) 2016/1329, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Krievijas Federācijas izcelsmes auksti velmētu plakanu tērauda velmējumu reģistrētajam importam (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 27. lpp.).

- (15) Pirmkārt, jāatzīmē, ka Komisijai kā izmeklēšanas iestādei neapšaubāmi ir tiesības pieprasīt papildu datus, kad tas tiek uzskatīts par nepieciešamu un lietderīgu tās analīzes veikšanai, izmeklēšanas pagaidu posmā vai galīgajā posmā. Šajā gadījumā, kā skaidrots (154). apsvērumā, Komisijai bija pamatots iemesls pieprasīt šos papildu datus un tos vēlāk pārbaudīt. Pārbaudes attiecās tikai uz iesniegtajiem papildu datiem, kas iepriekš netika pieprasīti, un nodrošināja, ka dati, kas vēlāk bija Komisijas konstatējumu pamatā, ir uzticami. Otrkārt, Krievijas ražotāju eksportētāju pieprasījumi attiecībā uz otro pārbaudi faktiski bija saistīti ar tiem pašiem datiem, kas tika pakļauti sākotnējai pārbaudei, bet otra pārbaude konkrētu Savienības ražotāju telpās bija nepieciešama, lai pārbaudītu (8). apsvērumā minētos papildu datus un noteiktu, vai antidempinga maksājumi jānosaka retrospektīvi. Tāpēc minētie apgalvojumi tika noraidīti.

1.5. Attiecīgais ražojums un līdzīgais ražojums

- (16) Attiecīgā ražojuma pagaidu definīcija noteikta pagaidu regulas 21. un 22. apsvērumā. Neviens no ieinteresētajām personām neizteica iebildes par attiecīgo definīciju.
- (17) Attiecīgais ražojums tiek galīgi definēts kā auksti velmēti (presēti aukstā stāvoklī) plakani dzelzs vai nelegēta tērauda vai citāda legēta tērauda, izņemot nerūsējošā tērauda, jebkāda platuma, neplaķēti, bez galvaniska vai cita pārklājuma un pēc aukstās velmēšanas tālāk neapstrādāti (presēšanas aukstā stāvoklī) velmējumi, uz kuriem pašlaik attiecas KN kodi ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 un kuru izcelsme ir ĶTR un Krievijā.

No attiecīgā ražojuma definīcijas ir izslēgti šādi ražojuma veidi:

- plakani dzelzs vai nelegētā tērauda velmējumi, jebkāda platuma, auksti velmēti (presēti aukstā stāvoklī), neplaķēti, bez galvaniska vai cita pārklājuma, pēc aukstās velmēšanas tālāk neapstrādāti, arī ruļļos, jebkāda biezuma, elektrotehniskie,
- plakani dzelzs vai nelegētā tērauda velmējumi, jebkāda platuma, auksti velmēti (presēti aukstā stāvoklī), neplaķēti, bez galvaniska vai cita pārklājuma, ruļļos, plānāki par 0,35 mm, atkvēlināti (tā dēvētie “metāla skārdi”),
- plakani citādu legēto tēraudu velmējumi, jebkāda platuma, no elektrotehniskā silīcijtērauda, un
- plakani legētā tērauda velmējumi, pēc aukstās velmēšanas (presēšanas aukstā stāvoklī) tālāk neapstrādāti, no ātrgriezējūtērauda.

- (18) Piezīmes par attiecīgo ražojumu un līdzīgo ražojumu netika saņemtas, tāpēc tiek apstiprināti pagaidu regulas 22.–24. apsvērumā izdarītie secinājumi.

2. DEMPINGS

2.1. ĶTR

2.1.1. Tirgus ekonomikas režīms (“TER”)

- (19) Kā paskaidrots pagaidu regulas 34. apsvērumā, neviens ražotājs eksportētājs, uz ko attiecas šī izmeklēšana, nav pieprasījis TER.

2.1.2. Analogā valsts

- (20) Pagaidu regulā Komisija saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punktu kā analogo valsti izvēlējās Kanādu.
- (21) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka dempinga un kaitējuma starpības atšķirība izraisa šaubas par Komisijas aprēķinu precizitāti. Tā pati ieinteresētā persona arī apgalvoja, ka, ja fakti ir pareizi, šādai atšķirībai vajadzētu anulēt Kanādas izvēli par analogo valsti, ņemot vērā attiecīgā ražojuma cenu līmeni šajā valstī.

- (22) Komisija apstiprina savus aprēķinus. Turklāt Komisija atgādina, ka analogā valsts tiek izvēlēta no valstīm, kurās līdzīga ražojuma cena veidojas apstākļos, kas pēc iespējas līdzīgāki eksportētājvalsts apstākļiem. Cenu līmenis pats par sevi nav šīs izvēles kritērijs.
- (23) Ņemot vērā iepriekš minēto, apgalvojums, ka Kanāda nav piemērota analogā valsts, tiek noraidīts. Komisija apstiprina pagaidu regulas 27.–34. apsvērumā izklāstīto pamatojumu un Kanādas kā analogās valsts izvēli pamatregulas 2. panta 7. punkta izpratnē.

2.1.3. Normālā vērtība

- (24) Piezīmes par normālās vērtības noteikšanu netika saņemtas, tāpēc tiek apstiprināts pagaidu regulas 35.–45. apsvērumi.

2.1.4. Eksporta cena

- (25) Savās piezīmēs par pagaidu regulu viena uzņēmumu grupa norādīja uz neatbilstību starp kaitējuma un dempinga aprēķiniem, kas saskaņā ar tās apgalvojumu radusies Komisijas pārrakstīšanās kļūdas rezultātā. Tomēr Komisija noteica, ka neatbilstības iemesls ir šīs uzņēmumu grupas pieļauta neliela pārrakstīšanās kļūda, kas ietekmēja eksporta cenu. Komisija šo pārrakstīšanās kļūdu izlaboja.

2.1.5. Salīdzinājums

- (26) Piezīmes par normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu netika saņemtas, tāpēc tiek apstiprināts pagaidu regulas 49. un 50. apsvērumi.

2.1.6. Dempinga starpības

- (27) Tā kā iepriekš 25. apsvērumā minētā eksporta cena tika mainīta, vienas uzņēmumu grupas dempinga starpība tika pārrēķināta un ir nedaudz pieaugusi. Šis pieaugums maina arī visu pārējo Ķīnas uzņēmumu dempinga starpību, jo šīs starpības pamatā ir minētā uzņēmumu grupa.
- (28) Galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no CIF cenas līdz Savienības robežai pirms nodokļu samaksas, ir šādas.

1. tabula

Dempinga starpības, ĶTR

Uzņēmums	Galīgā dempinga starpība (%)
Angang grupa	59,2
Shougang grupa	52,7
Citi uzņēmumi, kas sadarbojās	56,9
Visi pārējie uzņēmumi	59,2

2.2. Krievija

2.2.1. Ievads

- (29) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas viens Krievijas ražotājs eksportētājs apstrīdēja pamatregulas 18. panta piemērošanu. Tas iesniedza jaunus datus, lai apstrīdētu pagaidu regulas 60. apsvērumā aprakstītos konstatējumus, kur Komisija pierādīja, ka ražotājs eksportētājs sniedz ziņas par lielāku pārdošanas apjomu, nekā fiziski pieļauj tā ražošana.
- (30) Komisija organizēja divas uzklaušīšanas, piedāvājot attiecīgajam ražotājam eksportētājam iespēju izteikt piezīmes un paskaidrot savus apgalvojumus.
- (31) Uzklaušīšanas laikā Komisija uzsvēra, ka jebkuru informāciju/paskaidrojumu pēc pārbaudes veikšanas iespējams pieņemt tikai tad, ja pamatā esošie dati jau ir iesniegti vai ja tos iespējams saistīt ar iesniegtajiem anketas atbildžu datiem vai datiem, kuri iesniegti ne vēlāk kā pārbaudes apmeklējuma laikā. Ražotājs eksportētājs nevarēja pamatot savus argumentus ne ar informāciju, kas jau iekļauta atbildēs uz anketas jautājumiem, ne ar informāciju, kas ietverta pārbaudes uz vietas laikā iegūtajos materiālos. Tāpēc tiek apstiprināti pagaidu konstatējumi, kas lika Komisijai piemērot pamatregulas 18. pantu un kas izteikti pagaidu regulas 60. un 61. apsvērumā. Tādējādi atbilstoši pamatregulas 18. pantam Komisija, pamatojoties uz pieejamiem faktiem, noteica galīgo dempinga starpību attiecīgajam uzņēmumam.
- (32) Pēc informācijas galīgās izpaušanas viens ražotājs eksportētājs norādīja, ka attiecībā uz to pieļauta diskriminējoša attieksme saistībā ar notiekošo antidempinga izmeklēšanu, kas ietekmējusi tā procesuālās tiesības, tostarp tiesības uz aizstāvību. Šis ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisija neakceptēja otru pārbaudi ražotāja meitasuzņēmuma telpās Beļģijā, bet otra pārbaude tika veikta Savienības ražošanas nozares ražotāju un importētāju telpās. Iepriekš 15. apsvērumā minēto iemeslu dēļ šis apgalvojums jānoraida.
- (33) Šis ražotājs eksportētājs norādīja arī, ka Komisija būtu varējusi izmantot tā saistītā tirgotāja/importētāja eksporta cenas un tā vienīgā ražotāja eksportētāja ražošanas izmaksu datus, kurš pilnībā sadarbojās ar Komisiju. Tādējādi Komisija it kā būtu varējusi izvairīties no pamatregulas 18. panta piemērošanas, jo tā šo saistīto tirgotāju/importētāju pārbaudīja atsevišķi un nenorādīja uz nekādiem jautājumiem attiecībā uz tā sadarbību. Kā skaidrots iepriekš, tas, ka saskaņā ar ražotāja eksportētāja sniegtajiem datiem kopējais pārdošanas apjoms (pēc izmantošanas pašu vajadzībām atskaitīšanas un korekciju veikšanas atbilstoši krājumu pārmaiņām) pārsniedza saražoto daudzumu, neļāva Komisijai secināt, ka eksporta pārdošanas apjoms Savienībai norādīts pilnībā. Tāpēc Komisija noraidīja uzņēmuma priekšlikumu izmantot darījumu kopumu, kas, iespējams, tikai daļēji atspoguļo kopējo pārdošanas apjomu Savienībai. Rezultātā Komisija neizmantoja ražošanas izmaksu datus, jo salīdzināšanai nebija pieejami dati par eksporta pārdošanu.
- (34) Divi ražotāji eksportētāji iesniedza piezīmes attiecībā uz pārbaudes apmeklējumu veikšanu un pieprasīja Komisijai apturēt izmeklēšanu, kamēr tiek pārbaudīti viņu apgalvojumi. Šajā sakarībā ražotāji eksportētāji apstrīd to, ka Komisija piemēro pamatregulas 18. pantu. Turklāt Krievijas Federācijas Ekonomiskās attīstības ministrija pieprasīja atlikt nosakāmo galīgo antidempinga pasākumu piemērošanu, kamēr kompetentās Savienības iestādes būs pienācīgi izskatījušas divu ražotāju eksportētāju oficiālo sūdzību.
- (35) Komisija atzīmē, ka pārbaude ir viens no izmeklēšanas procesa posmiem, ko veic Komisija kā izmeklēšanas iestāde. Komisija plaši skaidroja būtiskos iemeslus, pamatojoties uz kuriem tā nolēma piemērot pamatregulas 18. pantu. Pamatregulas 18. panta piemērošanas pamatā ir pierādījumi, ko uzņēmumi rakstiski iesnieguši Komisijai, un šādu pierādījumu ticamība un saskanība. Ražotājiem eksportētājiem tika dotas iespējas pilnībā izmantot savas aizstāvības tiesības visā procesa laikā, iesniedzot informāciju, piezīmes, piedaloties uzklaušīšanā un sanāksmēs, tostarp īpaši šiem jautājumiem veltītās divās sanāksmēs.
- (36) Attiecībā uz pasākumu atlikšanu Komisija norāda, ka vienīgais pamatojums jebkādu noteikto pasākumu atlikšanai norādīts pamatregulas 14. panta 4. punktā. Tālāk Komisija norāda, ka minētajā pantā noteiktie atlikšanas nosacījumi nav izpildīti. Šis pants nosaka, ka pasākumus Savienības interesēs var atlikt tikai gadījumā, ja tirgus apstākļi uz laiku ir mainījušies tādā apmērā, ka nav domājams, ka pasākumu atlikšanas rezultātā atkal radīsies kaitējums. Esošajā gadījumā nav pazīmju, ka šādi nosacījumi būtu izpildīti, un Komisija atzīmē, ka uz šādiem

apstākļiem netika norādīts. Izmeklēšana drīzāk ir parādījusi, ka ir izpildīti galīgo pasākumu noteikšanai nepieciešamie nosacījumi, kas izklāstīti pamatregulas 9. panta 4. punktā. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraida.

2.2.2. Normālā vērtība

- (37) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas viens ražotājs eksportētājs apstrīdēja korekciju, ko Komisija piemēroja tā auksti velmētu plakanu tērauda velmējumu ražošanas izmaksām, kā noteikts pagaidu regulas 76. apsvērumā un pamatots 80. apsvērumā. Tomēr attiecīgais ražotājs eksportētājs neminēja nekādus argumentus, kas ļautu Komisijai mainīt viedokli par to, ka materiālu patēriņa rādītāji, kurus uzņēmums norādījis atbildēs uz anketas jautājumiem, nav piemēroti, lai Komisija varētu precīzi novērtēt uzņēmuma auksti velmētu plakanu tērauda velmējumu ražošanā izmantoto materiālu izmaksas. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.
- (38) Tas pats ražotājs eksportētājs apgalvoja arī, ka zaudējumi saistībā ar tā veikto divu ārvalstu meitasuzņēmumu likvidāciju izslēdzami, nosakot pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas ("PVA izmaksas"). Turklāt tas apgalvoja, ka iepakošanas izmaksas ņemtas vērā divreiz – ražošanas izmaksās un PVA izmaksās. Komisija attiecīgi pārskatīja savus konstatējumus, jo uzņēmuma sniegtos skaidrojumus pēc pagaidu informācijas atklāšanas apstiprināja informācija, kas bija pienācīgi iesniegta kopā ar atbildēm uz anketas jautājumiem vai pirms pārbaudes apmeklējuma.
- (39) Pēc PVA izmaksu pārvērtēšanas Komisija konstatēja, ka daļa iekšzemes tirgū veiktās pārdošanas ir rentabla. Tas ļāva Komisijai aprēķināt dempinga starpību, pamatojoties uz paša uzņēmuma PVA izmaksām un peļņu. Pagaidu posmā Komisija nekonstatēja, ka iekšzemes tirgū veiktā pārdošana būtu rentabla, tāpēc tā aprēķināja dempinga starpību, izmantojot ārēju avotu informāciju par PVA izmaksām un peļņu.
- (40) Divi ražotāji eksportētāji nepiekrīta tam, kā Komisija aprēķināja to PVA izmaksas saskaņā ar pagaidu regulas 75. apsvērumā aprakstīto. Tie skaidroja, ka Komisijai nevajadzētu PVA izmaksās ņemt vērā zaudējumus no ārvalstu valūtas aizdevumu pārvērtēšanas, jo uzņēmumiem patiesībā nebija nekādu izmaksu un tie tikai pārvērtēja atlikumus, izmantojot finanšu pārskatu perioda pēdējās dienas valūtas maiņas kursu. Atsaucoties gan uz starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem, gan Krievijas vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem, Komisija šim argumentam nepiekrīt. Šie zaudējumi tika pienācīgi atspoguļoti ražotāju uzskaitē un bija radušies izmeklēšanas periodā. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.
- (41) Pēc informācijas galīgās izpaušanas ražotāji eksportētāji atkārtoja savus apgalvojumus, nenorādot nekādus jaunus faktus attiecībā uz apstrīdētajiem zaudējumiem. Ražotāji eksportētāji atsaucās uz Padomes Regulu (EK) Nr. 2852/2000 ⁽¹⁾ (Indijas un Korejas Republikas izcelsmes poliestera štāpeļšķiedras), kurā Komisija noraidīja neto peļņas no ārvalstu valūtas maiņas iekļaušanu PVA izmaksās.
- (42) Komisija norāda, ka ražotāju eksportētāju norādītajā gadījumā faktiskā situācija atšķiras. Kā skaidrots minētās Regulas (EK) Nr. 2852/2000 34. apsvērumā, tika konstatēts, ka peļņa no ārvalstu valūtas maiņas galvenokārt neattiecas uz ražošanu un pārdošanu.
- (43) Ražotāji eksportētāji neapšaubīja savu aizņēmumu nozīmību saistībā ar līdzīgā ražojuma ražošanas izmaksām. Tāpēc Komisija secināja, ka zaudējumi attiecas uz šiem aizņēmumiem, kuri tika izmantoti līdzīgā ražojuma ražošanai nepieciešamo pamatlīdzekļu finansēšanai. Rezultātā šādi zaudējumi jāņem vērā, nosakot uzņēmuma PVA izmaksas. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.
- (44) Krievijas ražotājs eksportētājs šo apgalvojumu atkārtoja vēlreiz pēc papildu informācijas galīgās izpaušanas. Tomēr apgalvojums pārsniedz papildu informācijas izpaušanas konkrētos aspektus. Komisija nemaina savu nostāju, kas pausta iepriekšējos punktos.

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 2852/2000, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas piemērots par Indijas un Korejas Republikas izcelsmes poliestera štāpeļšķiedru importu (OV L 332, 28.12.2000., 17. lpp.).

- (45) Viens ražotājs eksportētājs apstrīdēja Komisijas lietoto metodiku saistīto iekšzemes tirdzniecības uzņēmumu kopējo PVA izmaksu aprēķināšanai, Komisijai lietojot PVA izmaksas, kas norādītas attiecībā uz pārdošanas darījumiem ar nesaistītiem pircējiem iekšzemes tirgū. Komisija piekrita minētajam apgalvojumam un koriģēja galīgo aprēķinu. Tā kā šis koriģētās PVA izmaksas būtiski neatšķiras no sākotnēji lietotajiem un tā kā tie ietekmēja tikai ierobežotu skaitu pārdošanas darījumu, šī korekcija nekādi neietekmēja rezultātā noteikto dempinga starpību.
- (46) Viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisija rentabilitātes pārbaudē, nosakot kopējās ražošanas izmaksas, iepakšanas izmaksas pieskaitījusi divreiz. Komisija noraidīja šo apgalvojumu. Kā pilnībā sīki aprakstīts pagaidu izpaustajā informācijā, pirms kopējo ražošanas izmaksu aprēķināšanas Komisija atskaitīja iepakšanas izmaksas no PVA izmaksām.
- (47) Pēc informācijas galīgās izpaušanas ražotāji eksportētāji iebilda pret normālās vērtības noteikšanas metodiku. Tie apgalvoja, ka Komisija izmanto nepareizu PVA izmaksu procentuālo vērtību un ka, ņemot vērā tikai PVA izmaksas attiecībā uz rentabliem pārdošanas darījumiem, Komisija būtiski pārvērtē normālo vērtību.
- (48) Komisija veic izmeklēšanu objektīvi. Normālās vērtības noteikšanai lietotā metodika tiek konsekventi lietota visos gadījumos, kuros tiek izpildīti attiecīgi kritēriji. Komisija piemēro pamatregulas 2. panta 6. punktu, kurš nosaka, ka PVA izmaksu, kā arī peļņas summas balstās uz datiem par pārdošanu parastās tirdzniecības operācijās. Ražotāju eksportētāju aicinājums izmantot PVA izmaksu fiksētu summu neatkarīgi no tā, vai šīs izmaksas ir saistītas ar pārdošanu parastās tirdzniecības operācijās, ir pretrunā ar minēto noteikumu. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.
- (49) Pēc informācijas galīgās izpaušanas viens ražotājs eksportētājs vērsa uzmanību uz negatīviem ierakstiem iekšzemes darījumu uzskaitē saistībā ar normālās vērtības aprēķināšanu. Ražotājs eksportētājs paskaidroja, ka šie ieraksti attiecas uz rēķinu labojumiem un tos noteica ražotāja grāmatvedības sistēmas konfigurācija. Šajā sistēmā rēķinu labojumus iespējams veikt, tikai pilnībā balansējot sākotnējo ierakstu ar atbilstošu negatīvu ierakstu. Tas apgalvoja, ka Komisijas veiktajā normālās vērtības aprēķinā nav ņemta vērā minētās grāmatvedības sistēmas specifiskā konfigurācija un tāpēc tas ir neprecīzs.
- (50) Pirmkārt, Komisija atzīmē, ka, pārkāpjot Komisijas anketas aizpildīšanas instrukcijas, ražotājs eksportētājs šos labojumus sarakstā norādīja kā darījumus, nevis kā labojošos ierakstus Komisijas anketas atbilstošajā ailē. Otrkārt, pēc informācijas galīgās izpaušanas ražotājs eksportētājs tiešām iesniedza pārskatītus dempinga starpības datus, tomēr neiesniedza pārskatītu iekšzemes darījumu sarakstu vai pārskatītu dempinga aprēķinu. Treškārt, Komisija norāda, ka šis apgalvojums patiesībā attiecas uz to datu kvalitāti, ko izmeklēšanas gaitā Komisijai iesniedza pats ražotājs eksportētājs. Ceturtkārt, normālās vērtības aprēķins, tostarp iekšzemes darījumu saraksts, ko iesniedzis ražotājs eksportētājs, tika pienācīgi darīts zināms izmeklēšanas pagaidu posmā. Tomēr ražotājs eksportētājs, iesniedzot piezīmes par informācijas pagaidu izpaušanu, neiesniedza nekādas piezīmes par šo aprēķinu. Tas pats iekšzemes darījumu saraksts tika izmantots arī informācijas galīgās izpaušanas laikā atklātajos dempinga aprēķinos. Ražotājs eksportētājs nepaskaidro, kāpēc tas šo jautājumu nevarēja izvirzīt agrākā izmeklēšanas posmā.
- (51) Neraugoties uz šīm ražotāja eksportētāja pieļautajām nepilnībām tā rīcībā, Komisija kā objektīva izmeklēšanas iestāde veica šī apgalvojuma analīzi un secināja, ka parastās vērtības aprēķins jālabo, lai izvairītos no iespējamās divkāršas uzskaitīšanas. Pēc informācijas galīgās izpaušanas eksportētājs iesniedza atslēgu, saskaņā ar kuru tā darījumu sarakstu iespējams filtrēt, lai izslēgtu visus labojumus un atstātu tikai galīgos ierakstus. Komisija izmantoja pēc informācijas galīgās izpaušanas ražotāja eksportētāja norādīto saraksta labošanas metodi attiecībā uz pārbaudītajiem datiem un tādejādi pilnībā piekrita minētajam apgalvojumam.
- (52) Komisija nosūtīja papildu galīgo informāciju visām ieinteresētajām personām, informējot tās par apgalvojuma akceptēšanu, un aicināja personas iesniegt piezīmes.
- (53) Pēc šīs papildu informācijas izpaušanas viena persona apgalvoja, ka papildu informācija patiesībā liecinājusi par nepilnībām sadarbībā ar Krievijas ražotājiem eksportētājiem. Vēl šī persona apgalvoja, ka papildu informācija faktiski norāda, ka, iespējams, nevajadzēja ņemt vērā vēl citas datu kopas un tās bija jānoraida. Komisija vērsa uzmanību uz iesniegtās informācijas kvalitātes un sadarbības jautājumu, tomēr šajā konkrētajā gadījumā nolēma, ka apgalvojumam varētu objektīvi piekrist.

- (54) Pēc papildu informācijas izpaušanas Krievijas ražotājs eksportētājs piekrita principam un labojuma apmēram, ko Komisija piemēroja tā dempinga starpībai.
- (55) Ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka tas ir iesniedzis iekšzemes darījumu sarakstu, atbildot uz anketas jautājumiem. Šis fakts netiek apstrīdēts. Apšaubīta tiek šīs iesniegtās informācijas kvalitāte. Turklāt ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka tas nav iesniedzis piezīmes par minēto darījumu sarakstu pēc informācijas pagaidu izpaušanas, jo šī datu kopa nekādi neietekmē dempinga starpības aprēķinu. Komisija norāda, ka ražotājs eksportētājs vairākkārt atkārtoti apgalvojumus saistībā ar aprēķina metodi un aspektiem. Ja Komisija būtu piekritusi šiem apgalvojumiem (*quad non*), Komisijai minētā datu kopa būtu jāizmanto. Tāpēc attiecīgajai personai ir būtiski nodrošināt, lai pagaidu izpaušanas posmā norādītā datu kopa ir pareiza un to varētu izmantot dempinga starpības aprēķināšanā. Lai gan uzņēmums pārbaudes apmeklējuma laikā norādīja uz jautājumu par ierakstu anulēšanu un tās rezultātā iegūtiem vairākiem identiskiem ierakstiem, problēmas pilnais apmērs kļuva skaidrs tikai informācijas galīgās izpaušanas laikā, ko parāda arī ietekme uz dempinga starpības aprēķinu. Lai gan uzņēmums apgalvo, ka ieraksti nav kredītnotas, paša uzņēmuma iesniegtā atslēga šādu ierakstu identificēšanai nosaukta par kredītnotas numuru. Tomēr Komisija ir pilnībā piekritusi minētajam apgalvojumam, un uzņēmums neapšaubīja jauno dempinga starpības aprēķinu.
- (56) Viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisija PVA izmaksu aprēķinā nav iekļāvusi ienākumus no rezervju realizācijas, kas tika gūti pirms izmeklēšanas perioda. Šā ražotāja eksportētāja skatījumā Komisija piemēro dubultstandartus un asimetrisku novērtējumu salīdzinājumā ar zaudējumiem no ārvalstu valūtas pārvērtēšanas, kurus Komisija ņēma vērā.
- (57) Komisija norāda, ka tās pieeja ir konsekventa. PVA izmaksas neietver ne konkrētā gada peļņu ietekmējošos ienākumus, ne izmaksas, attiecībā uz kurām Komisija secināja, ka tās saistītas ar ražotāja eksportētāja ārvalstu operācijām. Tas tika atklāts informācijas galīgās izpaušanas laikā, un ražotājs eksportētājs to neapstrīdēja. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

2.2.3. Eksporta cena

- (58) Pēc tam Komisija izpētīja viena ražotāja eksportētāja veiktos pārdošanas darījumus ar nesaistītu tirgotāju Šveicē, kā aprakstīts pagaidu regulas 84. apsvērumā. Komisija uzrunāja gan ražotāju eksportētāju, gan nesaistīto tirgotāju un veica pati savu izpēti par attiecīgo jautājumu, lai iegūtu papildu informāciju par to attiecībām.
- (59) *Eurofer*, iesniedzot informāciju pēc informācijas pagaidu atklāšanas, lūdza Komisiju rūpīgi izpētīt ražotāja eksportētāja un Šveices tirgotāja savstarpējo saistību un šīs izpētes rezultātā atbilstoši pielāgot aprēķinu.
- (60) Pēc šīs izpētes rezultātu novērtēšanas Komisija nolēma uzskatīt, ka šis Šveices tirgotājs nav saistīts ar Krievijas ražotāju eksportētāju. Komisija neatrada elementus, kas apstiprinātu apgalvojumu, ka šīs personas izmeklēšanas periodā bija saistītas, tāpēc tā noraidīja minēto apgalvojumu.
- (61) Ražotājs eksportētājs arī iesniedza papildu informāciju, kas Komisijai ļāva koriģēt pārdošanas darījumus ar neatkarīgiem pircējiem Savienībā. Iepriekš ražotājs eksportētājs sniedza informāciju par šiem pārdošanas darījumiem, pamatojoties uz iekšējiem rēķiniem Krievijas rubļos. Šie rēķini atspoguļoja sākotnējo vērtību ārvalstu valūtā, kas konvertēta, izmantojot uzņēmuma dienas kursu. Komisija varēja sasaistīt šo iesniegto jauno informāciju ar informāciju, kas tika pārbaudīta uz vietas. Šī korekcija noteikusi dempinga starpības nelielu samazinājumu salīdzinājumā ar pagaidu aprēķinu.
- (62) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas ražotāji eksportētāji apstrīdēja to korekciju piemērojamību, kas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu veiktas PVA izmaksām un peļņai attiecībā uz pārdošanas darījumiem ar to saistīto Šveices tirgotāju/importētāju starpniecību.
- (63) Pēc viņu viedokļa korekcijas ir atbilstošas tikai atsevišķos konkrētos darījumos, kuros pārdošanas darījuma noteikumi prasa, lai ražojums tiktu piegādāts pēc muižošanas, t. i., darījumos, kuros saistītā persona darbojas kā importētājs, piemēram, saskaņā ar DDP noteikumiem. Vienlaikus tie apgalvoja, ka to saistītie tirgotāji/importētāji Šveicē uzskatāmi par ražotāja eksporta tīkla daļu.

- (64) Atbildē uz to Komisija apstiprina, ka PVA izmaksu korekcija un pamatota peļņas norma saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punkta otro un trešo daļu jāpiemēro visiem pārdošanas darījumu veidiem, kurus veic ar saistīto Šveices tirgotāju/importētāju starpniecību.
- (65) Lai gan preču piegādi saskaņā ar ražotāju eksportētāju norādītajiem darījumu noteikumiem veic pirms preču laišanas brīvā apgrozībā un pat ja pircējs ir atbildīgs par muižošanu (pretēji darījumiem saskaņā ar DDP noteikumiem), tas nemaina faktu, ka pārdošanu veic saistītais tirgotājs/importētājs, kurš sedz PVA izmaksas un kurš parasti cenšas gūt peļņu par saviem pakalpojumiem.
- (66) Ņemot vērā to, ka tirgotājs/importētājs ir saistīts ar ražotāju eksportētāju, pamatregulas 2. panta 9. punktā ir noteikts, ka dati par šādu tirgotāju/importētāju pēc definīcijas ir neuzticami un ka izmeklēšanas iestādei uz piemērota pamata ir jākonstatē tā peļņa. Turklāt pamatregulas 2. panta 9. punkts neizslēdz iespēju, ka korekciju var veikt izmaksām, kuras rodas pirms importēšanas, ciktāl šīs izmaksas parasti sedz tirgotājs/importētājs. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.
- (67) Pēc informācijas galīgās izpaušanas ražotāji eksportētāji šo apgalvojumu atkārtoja vēlreiz, nesniedzot nekādu jaunu informāciju par Šveices tirgotāju/importētāju funkcijām. Komisija norāda, ka tās nostāja atbilst Savienības tiesu judikatūrai. Jebkurā gadījumā tas, ka saistītie uzņēmumi veic tikai konkrētas funkcijas, neliedz Komisijai veikt korekcijas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu, bet to varētu atspoguļot mazāka PVA summa, kas atskaitāma no cenas, par kuru attiecīgais ražojums pirmo reizi pārdots tālāk neatkarīgam pircējam. Pierādījumi jāsniedz tām ieinteresētajām personām, kuras plāno apšaubīt saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu veikto korekciju apmēru. Tādējādi, ja šīs personas uzskata, ka korekciju apmērs ir pārāk liels, tām jāsniedz konkrēti pierādījumi un aprēķini, kas šos apgalvojumus pamato. Tomēr ražotāji eksportētāji nesniedza nekādus pierādījumus, kas apšaubītu izmantoto PVA izmaksu apmēru vai peļņas procentuālo vērtību. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

2.2.4. *Salīdzinājums*

- (68) Savās piezīmēs ražotāji eksportētāji nepiekrīta tam, ka ārvalstu valūtā veiktu eksporta pārdošanas darījumu konvertēšanai Krievijas rubļos izmanto pārdošanas līguma/pirkšanas pasūtījuma datumu. Tomēr ražotāji eksportētāji piekrīta, ka tas varētu atbilstošāk noteikt pārdošanas darījuma būtiskos noteikumus nekā rēķina datums, lai gan tie iebilda, ka Komisija līdz šim šādu iespēju nav izmantojusi. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.
- (69) Pēc informācijas galīgās izpaušanas ražotāji eksportētāji šo apgalvojumu atkārtoja vēlreiz, uzsverot, ka Komisija sniegusi nepietiekamu izklāstu par līguma/pirkšanas pasūtījuma datuma lietošanas iemesliem. Turklāt tie apgalvoja, ka Komisijai būtu vajadzējis izmantot valūtas kursu, kas spēkā ne vairāk kā 60 dienas pirms rēķina datuma, atsaucoties uz valūtas kursu stabilitu attīstību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta j) apakšpunktu.
- (70) Šajā gadījumā Komisija neveica korekciju atbilstoši valūtas kursu stabilitai attīstībai, jo EUR/RUB kursa attīstība drīzāk liecina par lielu svārstīgumu, nevis par stabilu attīstību, tuvojoties izmeklēšanas perioda beigām. Turklāt, ja Komisija būtu piemērojusi korekciju atbilstoši valūtas kursu stabilitai attīstībai saistībā ar ražotāja eksportētāja valūtu, kuras vērtība samazinājās, tādējādi samazinātos eksporta cena un rezultātā tiktu noteiktas lielākas dempinga starpības. Korekciju atbilstoši valūtas kursu stabilitai attīstībai arī jāizmanto, lai atspoguļotu valūtas kursa saistītu attīstību, nevis noteiktu maksimālo 60 dienu termiņu no rēķina datuma, kā to ierosina ražotāji eksportētāji. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.
- (71) Izmantojot līguma/pirkšanas pasūtījuma datuma pieeju, Komisija lielā mērā līdz minimumam samazinājusi būtisku un neparedzamu valūtas kursa svārstību ietekmi izmeklēšanas perioda beigās. Komisija nepiekrīt ražotāju eksportētāju apgalvojumam, ka tas uzskatāms par neatļautu metodikas maiņu. Komisija izmantoja valūtas kursu pārdošanas datumā, kas pilnībā atbilst pamatregulas 2. panta 10. punkta j) apakšpunktam, un pietiekami paskaidroja iemeslus, kāpēc šajā gadījumā līguma/pirkšanas pasūtījuma datums atbilstoši nosaka pārdošanas darījuma būtiskos nosacījumus. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

2.2.5. *Dempinga starpības*

- (72) Ņemot vērā normālās vērtības noteikšanas pārmaiņas, kas minētas 37.–51. apsvērumā un apstiprinot pagaidu regulas 65.–93. apsvēruma citus konstatējumus, galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no CIF cenas pie Savienības robežas pirms nodokļu nomaksas, ir šādas.

2. tabula

Dempinga starpības, Krievija

Uzņēmums	Galīgā dempinga starpība (%)
Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC	18,7
PAO Severstal	35,9
PJSC Novolipetsk Steel ⁽¹⁾	38,9
Visi pārējie uzņēmumi	38,9

3. KAITĒJUMS

3.1. **Savienības ražošanas nozares un Savienības ražošanas apjoma definīcija**

- (73) Viena ieinteresētā persona apšaubīja sūdzību pamatotību, liekot noprast, ka aprēķinos nav ietverti pārveļmētāji. Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka pārveļmētāju ražošanas apjoms ir ņemts vērā, veicot kopējā ražošanas apjoma aprēķinu. Tāpēc šī piezīme tiek noraidīta.
- (74) Tā kā nav saņemtas nekādas citas piezīmes par Savienības ražošanas nozares un Savienības ražošanas apjoma definēšanu, tiek apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 94.–98. apsvērumā.

3.2. **Patēriņš Savienībā**

- (75) Vairākas personas apgalvoja, ka patēriņu *inter alia* vajadzētu analizēt kopumā, apvienojot pašpatēriņa tirgus patēriņu un brīvā tirgus patēriņu.
- (76) Šajā sakarībā pagaidu regulas 5. un 6. tabulā sniegti dati un skaidrojums par patēriņa veidošanos pašpatēriņa tirgū un brīvajā tirgū. Apvienojot šīs abas tabulas, attiecīgajā periodā izveidojās šāds kopējais patēriņš (kas tādējādi ietver pašpatēriņa un brīvo tirgu).

3. tabula

Kopējais patēriņš (pašpatēriņa un brīvais tirgus) (tonnās)

	2011	2012	2013	2014	IP
Kopējais patēriņš	36 961 744	34 375 474	36 277 064	37 461 260	37 306 302
Indekss (2011. gads = 100)	100	93	98	101	101

Avots: pārbaudītās Eurofer atbildes uz anketas jautājumiem un Eurostat dati.

⁽¹⁾ Uzņēmums paziņoja Komisijai, ka saskaņā ar Krievijas tiesību aktu pārmaiņām tas mainījis juridisko formu no atklātas akciju sabiedrības (OJSC) uz publisku akciju sabiedrību (PJSC). Šī pārmaiņa ir spēkā kopš 2016. gada 1. janvāra.

- (77) Iepriekšējā tabula liecina, ka pēc būtiska patēriņa sarukuma 2012. gadā kopējais patēriņš palielinājies līdz līmenim, kas izmeklēšanas periodā bija nedaudz augstāks par aplūkotā perioda sākuma līmeni. Tendenci skaidro pašpatēriņa kāpums, kas bija lielāks par brīvā tirgus patēriņa sarukumu absolūtā izteiksmē.
- (78) Viena ieinteresētā persona norādīja, ka apgalvojumam par to, ka izmantošana pašu vajadzībām nekonkurē ar importu, nav pamatota skaidrojuma. Šī persona uzskata, ka Savienības ražotāji izmantos importu, ja tas būs pieejams par konkurētspējīgām cenām. Tāpēc izmantošana pašu vajadzībām jāņem vērā.
- (79) Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka integrētiem ražotājiem nav ekonomiski pamatoti no konkurentiem iegādāties ražojumus, kas domāti pakārtotai ražošanai, ja ir pieejama jauda šādu ražojumu ražošanai. Jaudas izmantošanas līmenis tādā kapitālietilpīgā nozarē kā tērauda ražošana tiešām jāuztur maksimāli augsts, lai mazinātu fiksētās izmaksas un nodrošinātu pēc iespējas zemākas ražošanas izmaksas. Pamatojoties uz iepriekš minēto, 78. apsvērumā izteiktais arguments ir noraidāms.
- (80) Konkrētas ieinteresētās personas savās piezīmēs, kas sekoja pēc informācijas galīgās izpaušanas, atgriezās pie patēriņa jautājuma. Dažas personas apgalvoja, ka pašpatēriņa un brīvais tirgus nav pienācīgi analizēts vai paskaidrots. Tomēr, kā noteikts pagaidu regulas 103.–106. apsvērumā, ir skaidrs, ka katra tirgus patēriņš bija atšķirīgs un atspoguļoja lielāko iesaistīto pakārtoto ražošanas nozaru darbību. Pašpatēriņa tirgus pieauga, jo attīstījās tādas nozares kā automobiļu ražošana. Turpretī pārsvarā vispārējās ražošanas nozares, kuras apgādā brīvais tirgus, attīstījās mazāk. Apgalvojums par to, ka brīvais un pašpatēriņa tirgus nav pienācīgi analizēts, tika noraidīts.
- (81) Par Savienības patēriņu nav saņemtas citas piezīmes, tāpēc ar šo tiek apstiprināti pagaidu regulas 99.–106. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

3.3. Imports no attiecīgajām valstīm

3.3.1. Importa no attiecīgajām valstīm ietekmes kumulatīvs novērtējums

- (82) Tā kā nav saņemtas nekādas piezīmes par importa no attiecīgajām valstīm ietekmes kumulatīvo novērtējumu, tiek apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 107.–111. apsvērumā.

3.3.2. Importa no attiecīgajām valstīm apjoms, tirgus daļa un cena

- (83) Kā minēts iepriekš, dažas personas apgalvoja, ka bija jāanalizē kopējā situācija, ietverot gan pašpatēriņa, gan brīvo tirgu, attiecībā uz dažādiem rādītājiem. Attiecībā uz tirgus daļu tiek atzīmēts, ka, ņemot vērā konkurences neesību starp pašpatēriņu (pārdošanas apjomu) un importu no attiecīgajām valstīm un pašpatēriņa pakārtotā tirgus specifiku, šeit netiek sniegta analīze par tirgus daļu procentos no kopējā patēriņa. Tas atbilst arī Savienības tiesu iedibinātajai judikatūrai ⁽¹⁾.
- (84) Tā kā nav saņemtas turpmākas piezīmes par importa no attiecīgajām valstīm apjomu un tirgus daļu, ar šo tiek apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 112.–114. apsvērumā.

3.3.3. Attiecīgo valstu importa cena un cenu samazinājums

- (85) Pirmkārt, tiek atzīmēts, ka, ņemot vērā pieļautu pareizrakstības kļūdu, bija jākorģē Savienības ražošanas nozares pārdotais apjoms. Tā kā šai kļūdai nebija būtiskas ietekmes uz vidējām cenām, tai bija niecīga ietekme uz aprēķinātajām starpībām.
- (86) Viena persona apgalvoja, ka CIF vērtībai pievienotā procentuālā vērtība, lai segtu pēcimportēšanas izmaksas, jāpārrēķina, pamatojoties uz summu par tonnu. Šis apgalvojums tika atzīts par pamatotu, un aprēķini attiecīgi koriģēti, tikai nedaudz ietekmējot starpības.

⁽¹⁾ Lieta C-315/90, *Gimelec u. c./Komisija*, 1991. gada 27. novembra spriedums, EU:C:1991:447, 23. punkts.

- (87) Tādējādi galīgās cenu samazinājuma starpības ir pārskatītas un noteiktas kā 8,1 % un 15,1 % (attiecīgi ĶTR un Krievijai).
- (88) Tā kā nav saņemtas turpmākas piezīmes par importa no attiecīgajām valstīm apjomu, tirgus daļu un cenu, izņemot attiecībā uz cenu samazinājuma starpībām, kā skaidrots iepriekš 87. apsvērumā, tiek apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 115.–119. apsvērumā.

3.4. Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis

3.4.1. Metodika

- (89) Vairākas personas iesniedza piezīmes attiecībā uz metodiku, kas lietota Savienības ražošanas nozares ekonomiskā stāvokļa analizēšanai. Konkrētāk personas norādīja, ka, neraugoties uz pašpatēriņa tirgus lielo apmēru, ekonomiskajā analizē šis tirgus pārsvarā nav ņemts vērā un ka secinājumu pamatā ir konstatējumi tikai par brīvo tirgu. Šīs personas apgalvoja, ka pārdošanas cena un rentabilitāte pašpatēriņa tirgū bija jāanalizē atsevišķi. Turklāt tās apgalvoja, ka bija jāanalizē kopējā situācija, ietverot gan pašpatēriņa, gan brīvo tirgu, un ka šādas analīzes rezultātā tiktu izdarīts secinājums, ka kaitējums Savienības ražošanas nozarei nav nodarīts.
- (90) Šajā sakarībā un, kā skaidrots pagaidu regulas 123. apsvērumā, Komisija vajadzības gadījumā analizēja pašpatēriņa, brīvo tirgu un Savienības ražošanas nozares kopējo sniegumu atsevišķi. Attiecībā uz pašpatēriņa tirgu šis tirgus pārsvarā saistīts ar pašu vajadzībām veiktiem transfertiem juridiskas personas ietvaros, neizrakstot rēķinu, tādējādi pārdošanas cena nepastāv. Veicot pārdošanas darījumus pašu vajadzībām starp saistītiem uzņēmumiem, bija acīmredzams, ka, ņemot vērā atšķirīgo transfertcenu politiku, ko piemēro dažādi izlasē iekļautie ražotāji, nav iespējams veikt pamatotu cenas un rentabilitātes rādītāju analīzi. No otras puses, bija iespējams noteikt pašpatēriņa apjoma attīstību, un tika veikta analīze. Attiecībā uz brīvo tirgu tika analizētas vienības ražošanas izmaksas, pārdošanas cena, pārdošanas apjoms un rentabilitāte. Attiecībā uz kopējo darbību, aptverot savstarpēji saistīto pašpatēriņa un brīvo tirgu, tika analizēti vairāki rādītāji, piemēram, ražošanas apjoms, jauda, jaudas izmantojums, nodarbinātība, ražīgums, krājumi, darbaspēka izmaksas, naudas plūsma, ieguldījumi un ienākums no ieguldījumiem.
- (91) Pamatojoties uz iepriekš minēto, apgalvojums, ka Savienības ražošanas nozares ekonomiskā stāvokļa analīzes pamatā ir tikai brīvā tirgus dati un ka būtu jāietver arī pašpatēriņa tirgus un kopējās darbības analīze, ir noraidāms. Ir analizēti visi pamatotie aspekti, kas aptver ekonomiskās situācijas attīstību šādos tirgos, gan atsevišķi vērtējot, gan apkopotā veidā.
- (92) Viena persona apgalvoja, ka brīvā tirgus analizē bija jāiekļauj citu rādītāju (piemēram, ražošanas, krājumu un naudas plūsmas rādītāji tikai par brīvo tirgu) analīze. Tika secināts, ka analīze neparāda iespējamā kaitējuma patieso situāciju.
- (93) Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka citu kaitējuma rādītāju analīze attiecībā tikai uz brīvo tirgu nebija iespējama, ņemot vērā pašpatēriņa un brīvā tirgus darbību ciešo saistību. Šāda analīze arī nebūtu ļāvusi izdarīt pamatotus secinājumus. Līdz ar to šis apgalvojums bija jānoraida.
- (94) Pēc informācijas galīgās izpaušanas konkrēti ražotāji eksportētāji atgriezās pie šā jautājuma savās piezīmēs. Tie apgalvoja, ka pašpatēriņa un brīvā tirgus analīzei pieņemtā metodika liecina par taisnīgas un objektīvas izpētes principa pārkāpumu. Tomēr gan pašpatēriņa, gan brīvais tirgus tika analizēts, kad vien tas bija iespējams un kad bija pieejami piemēroti dati, un pēc iespējas tika veikts arī kumulatīvais novērtējums. Tāpēc ir skaidri parādīts, ka secinājums par kaitējumu izdarīts, veicot triju veidu novērtējumu (pašpatēriņa un brīvā tirgus novērtējumu un kumulatīvo analīzi), izmantojot visus attiecīgos datus. Ja novērtējums nebija iespējams, tika minēti arī pamatā esošie iemesli.
- (95) Turklāt, pateicoties šai visaptverošajai metodikai, ražotāju eksportētāju norādītie jautājumi drīzāk attiecas uz atspoguļošanas jautājumiem, nevis uz būtību, jo visi būtiskie dati tika atspoguļoti. Atspoguļotie dati liecina, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms brīvajā un pašpatēriņa tirgū palielinājies par nedaudz vairāk

nekā 1 %, bet šis palielinājums ir mazāks par patēriņa kāpumu attiecīgajos tirgos. Attiecībā uz cenām un rentabilitāti Savienības tirgū tās ir būtiskas tikai tad, kad tās ir cenas pārdošanas darījumos starp nesaistītām personām. Pagaidu regulas 142. apsvērumā jau minēto iemeslu dēļ pašu vajadzībām veiktos transfertos nav pārdošanas cenu un, veicot pārdošanas darījumus pašu vajadzībām, nav uzticamu pārdošanas cenu. Tādējādi nebija iespējams veikt pamatotu pašpatēriņa tirgus rentabilitātes analīzi. Attiecībā uz ražošanas izmaksām tiek atgādināts, ka, lai gan pamatregula to konkrēti neprasa, tika analizētas šā rādītāja pārmaiņas brīvajā tirgū. Tajā pašā apsvērumā minēto iemeslu dēļ ražošanas izmaksu pārmaiņas pašpatēriņa tirgū netika analizētas.

- (96) Pamatojoties uz iepriekš minēto, ir skaidri parādīts, ka secinājums par kaitējumu izdarīts, veicot triju veidu novērtējumu (pašpatēriņa un brīvā tirgus novērtējumu un kumulatīvo analīzi), izmantojot visus svarīgos datus. Apgalvojums par to, ka pārkāpts taisnīgas un objektīvas izpētes princips, tiek noraidīts.
- (97) Pamatojoties uz iepriekš minēto, tā kā nebija iesniegtas citas piezīmes par šo jautājumu, ar šo apstiprina Savienības ražošanas nozares situācijas novērtēšanas metodiku, kas aprakstīta pagaidu regulas 120.–123. apsvērumā.

3.4.2. Makroekonomiskie rādītāji

3.4.2.1. Ražošanas apjoms, ražošanas jauda un tās izmantojums

- (98) Viena ieinteresētā persona norādīja, ka Savienības ražošanas nozarē notiek pārorientēšanās no brīvā tirgus uz pašpatēriņa tirgu un ka Savienības ražošanas nozare kļuvusi vairāk ieinteresēta pārdot pašpatēriņa tirgū, kur tiek pārdoti ražojumi ar lielāku pievienoto vērtību.
- (99) Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka Savienības ražošanas nozare nepieņem neatkarīgu lēmumu par koncentrēšanos uz pašpatēriņa vai brīvo tirgu. Gluži pretēji – tā kā “auksti velmētu plakanu tērauda velmējumu” tirgu nosaka pieprasījums, nevis piedāvājums, kā par to liecina Savienības ražotāju pieejamā jauda, Savienības ražošanas nozare nepieņēma lēmumu koncentrēties uz pašpatēriņa tirgu, bet gan zaudēja tirgus daļu un pārdošanas apjomu brīvajā tirgū, jo bagātīgi bija pieejams imports par dempinga cenām no attiecīgajām valstīm, kura pieejamība bija krasi palielinājusies. Pašpatēriņa tirgū tādas problēmas nebija. Tāpēc apgalvojums jānoraida.
- (100) Tā pati ieinteresētā persona apgalvoja, ka jaudas izmantojuma uzlabošanās nav saistīta ar jaudas samazināšanos, bet gan ar ražošanas apjoma kāpumu.
- (101) Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka, lai gan jaudas izmantojuma pieaugums nav saistīts tikai ar jaudas samazināšanos, jo palielinājās arī ražošanas apjoms, jaudas samazināšanās nenoliedzami ir galvenais jaudas izmantojuma pieauguma cēlonis. Aplūkojot absolūtos skaitļus, ražošanas apjoms palielinājies tikai par 337 348 tonnām, turpretī jauda sarukusi par 1 873 141 tonnu. Pamatojoties uz iepriekš teikto, apgalvojums bija noraidāms.
- (102) Tā kā citas piezīmes nav saņemtas, tiek apstiprināti pagaidu regulas 124.–126. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

3.4.2.2. Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

- (103) Krievijas ražotāji eksportētāji iesniedza piezīmi, ka pārdošanas apjoma sarukumu nevar uzskatīt par pierādījumu kaitējumam, jo tas kopumā atbilda patēriņa samazinājumam attiecīgajā periodā. Tie apgalvoja, ka sarukums saistīts ar izejvielu cenu kritumu pasaulē, kas noteica zemākas attiecīgā ražojuma cenas, importa apjoma no trešām valstīm kāpumu kopš 2012. gada un Savienības ražošanas nozares veiktā attiecīgā ražojuma importa apjoma pieaugumu.
- (104) Šajā sakarībā vispirms tiek atzīmēts, ka starpību starp pārdošanas apjoma sarukumu (– 14 %) un patēriņa samazināšanos (– 9 %) nevar uzskatīt par nenozīmīgu. Turklāt izejvielu cenu kritumu pasaulē nevar uzskatīt par pamatotu iemeslu pārdošanas apjoma sarukumam, jo šie elementi (t. i., izejvielu cenas un pārdošanas apjoms) nav tieši saistīti. Jebkurš izejvielu cenu kritums pasaulē arī skartu gan Savienības ražošanas nozari, gan importu. Attiecībā uz importu no trešām valstīm jāanalizē visa attiecīgā perioda tendence, nevis tendence, kas sākas šāda

perioda vidū. Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka imports no trešām valstīm ir samazinājies gan absolūtā izteiksmē (– 206 571 tonna), gan relatīvā izteiksmē (tirgus daļa – no 10,9 % līdz 9,1 %). Turklāt attiecībā uz Savienības ražošanas nozares importu no attiecīgajām valstīm tiek atzīmēts, ka šādas iegādes attiecīgajā periodā bija stabilas un veidoja mazāk par 1 % no Savienības ražošanas nozares pārdošanas apgrozījuma. Pamatojoties uz iepriekš minēto, šis arguments bija jānoraida.

- (105) Attiecībā uz tirgus daļu tās pašas personas apšaubīja, kā Komisija varēja provizoriski secināt, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļas samazināšanās (no 74,8 % līdz 70,8 %) liecina par kaitējumu, kamēr 5,4 % tirgus daļa, ko veidoja imports no Indijas, Irānas un Ukrainas, nevarēja izjaukt cēloņsakarību starp iespējamo kaitējumu un importu no attiecīgajām valstīm.
- (106) Šajā sakarībā ir vērts atzīmēt, ka iepriekš minēto valstu tirgus daļa jāanalizē attiecīgajā periodā, nevis pievērsoties konkrētam viena gada periodam. Tad jāsecina, ka tirgus daļa, ko veido imports no Indijas, Irānas un Ukrainas, attiecīgajā periodā palielinājās vien no 4 % līdz 5,4 %, t. i., tikai par 1,4 % procentu punktiem, lai gan, kā minēts iepriekš 105. apsvērumā, importa kopapjoms no trešām valstīm saruka no 10,9 % līdz 9,1 % par labu attiecīgo valstu importam. No iepriekš minētā jāsecina, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļas samazināšanās nav salīdzināma *stricto sensu* ar iepriekš minēto valstu tirgus daļām un ka šo samazinājumu var uzskatīt par norādi uz kaitējumu. Pamatojoties uz iepriekš minēto, šis arguments bija jānoraida.
- (107) Tā kā citas piezīmes nav saņemtas, tiek apstiprināti pagaidu regulas 127.–132. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

3.4.2.3. Nodarbinātība, darbaspēka izmaksas un ražīgums

- (108) Viena ieinteresētā persona norādīja, ka nodarbinātības sarukumu nevajadzētu saistīt ar importu par dempinga cenām no attiecīgajām valstīm, bet gan ar iekārtu modernizēšanu, kas noteica augstākas kvalifikācijas personāla algošanu un augstākas darbaspēka izmaksas.
- (109) Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka apgalvojumi saistībā ar iekārtu modernizāciju un augstākas kvalifikācijas personāla algošanu nav pamatoti ar pierādījumiem, tāpēc tie jānoraida.
- (110) Cita ieinteresētā persona izteica šaubas par pretējo tendenci, kāda attiecīgajā periodā vērojama nodarbinātībai (– 10 %) un darbaspēka izmaksām (+ 11 %). Tā uzdeva jautājumu arī, vai šāda attīstība vērojama gan pašpatēriņa, gan brīvajā tirgū.
- (111) Šajā sakarībā tika sniegta atsauce uz pagaidu regulas 144. apsvērumu, kas nosaka, ka darbaspēka izmaksu kāpums patiešām bija saistīts ar nodarbinātības būtisku samazināšanu, kas noteica atlaišanas pabalstu maksājumus un attiecīgi palielināja darbaspēka izmaksas par pilnslodzes ekvivalentu. Tika atzīmēts arī, ka nodarbinātības samazinājums nebija saistīts tikai ar brīvā vai pašpatēriņa tirgū strādājošo personālu, bet gan skāra nodarbinātību kopumā, jo brīvam vai pašpatēriņa tirgum domātos ražojumus ražo vieni un tie paši darbinieki, izmantojot tās pašas iekārtas. Pamatojoties uz iepriekš minēto, šis arguments bija jānoraida.
- (112) Tā kā citas piezīmes nav saņemtas, tiek apstiprināti pagaidu regulas 133. un 134. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

3.4.2.4. Krājumi, dempinga starpības lielums, izaugsme, cenas, rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, ienākums no ieguldījumiem

- (113) Tā kā nav saņemtas piezīmes par krājumiem, dempinga starpības lielumu, izaugsmi, cenām, rentabilitāti, naudas plūsmu, ieguldījumiem un ienākumu no ieguldījumiem, tiek apstiprināti pagaidu regulas 135.–151. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

3.4.3. Secinājums par kaitējumu

- (114) Vairākas ieinteresētās personas norādīja, ka kaitējuma analīzes pamatā ir vienīgi rādītāju negatīvā attīstība brīvajā tirgū un ka šādas analīzes secinājumi nav pietiekami, lai pamatotu to, ka Savienības ražošanas nozarei kopumā nodarīts būtisks kaitējums.
- (115) Šajā sakarībā un, kā norādīts 96. apsvērumā, tiek atgādināts, ka Komisija neveica analīzi tikai konkrēti par brīvo tirgu, bet vajadzības gadījumā arī analizēja un izdarīja secinājumus par ekonomiskās situācijas attīstību Savienības ražošanas nozarē kopumā un konkrēti pašpatēriņa tirgū.
- (116) Tālāk jāatzīmē, ka secinājums par to, ka ražošanas nozarei nodarīts būtisks kaitējums, nebalstās tikai uz brīvā tirgus mikroekonomisko un makroekonomisko rādītāju negatīvo attīstību. Lai gan noteiktu mikroekonomisko un makroekonomisko rādītāju attīstība brīvajā tirgū patiešām ir negatīva, citi rādītāji, kas saistīti ar Savienības ražošanas nozari kopumā (piemēram, nodarbinātība, darbaspēka izmaksas par pilnslodzes ekvivalentu, ieguldījumi un ienākums no ieguldījumiem), arī liecina par situācijas pasliktināšanos Savienības ražošanas nozarē. Ņemot vērā gan brīvā, gan pašpatēriņa tirgus attiecīgo lielumu, tiek atzīmēts, ka Savienības ražošanas nozares darbības pozitīvā dinamika pašpatēriņa tirgū (attiecībā uz atsevišķiem rādītājiem) nebija pietiekama, lai kompensētu negatīvos darbības rezultātus brīvajā tirgū, par ko liecina iepriekš minēto, ar darbību kopumā saistīto rādītāju negatīvā attīstība. Ievērojot iepriekš minēto, šis apgalvojums jānoraida.
- (117) Pamatojoties uz piezīmju analīzi, kas apkopota iepriekš 73.–115. apsvērumā, ar šo tiek apstiprināti pagaidu regulas 152.–155. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

4. CĒĻSAKARĪBA

- (118) Vairākas ieinteresētās personas apgalvoja, ka kaitējumu nevar attiecināt uz importu par dempinga cenām no attiecīgajām valstīm un ka cēloņsakarību izjauc citi faktori. Daži apgalvojumi vienkārši atkārtoja apgalvojumus, kas izskanēja jau pagaidu posmā, neieviešot jaunus elementus. Jaunās piezīmes analizētas turpmāk.

4.1. Eiropas ekonomikas atveseļošanās

- (119) Viena ieinteresētā persona apšaubīja lēna atveseļošanās procesa esību pēc 2012. gada krīzes un apgalvoja, ka imports no attiecīgajām valstīm nav kavējis Savienības ražošanas nozari baudīt šādas atveseļošanās priekšrocības. Būtībā tika apgalvots, ka nespēju atveseļoties no 2012. gada krīzes izraisīja tas, ka saskaņā ar apgalvoto pieprasījums pēc auksti velmētiem plakaniem tērauda velmējumiem joprojām ir mazs.
- (120) Vispirms jāatzīmē, ka no 2012. gada līdz izmeklēšanas periodam patēriņš palielinājās par 4,4 %, kas, neraugoties uz to, ka 2011. gada līmenis netika sasniegts, uzskatāms par lēnas atveseļošanās pazīmi. Attiecībā uz importu no attiecīgajām valstīm ir vērts atzīmēt, ka lēnas atveseļošanās apstākļos to tirgus daļa palielinājās no 13,5 % 2012. gadā līdz 18,7 % 2013. gadā, izmeklēšanas periodā pat sasniedzot 20,1 %. Pamatojoties uz iepriekš teikto, apgalvojums ir jānoraida.

4.2. Ieguldījumi, jauda un ražošanas apjoma kāpināšana

- (121) Tā pati ieinteresētā persona apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozare neapdomīgi pieņēmusi nepareizus uzņēmējdarbības lēmumus, 2011. un 2012. gadā veicot dārgus ieguldījumus un 2011. gadā palielinot jaudu.
- (122) Attiecībā uz šo punktu tiek atgādināts, ka šī izmeklēšana koncentrējās uz Savienības ražošanas nozares ekonomiskās situācijas attīstību no 2011. gada līdz izmeklēšanas periodam. Tāpēc jaudas palielinājums, kas notika no 2010. līdz 2011. gadam, nevar tikt uzskatīts par tādu, kas ietilpst analīzes tvērumā. Tālāk tiek atzīmēts, ka apgalvojumu par to, ka Savienības ražošanas nozare esot 2011. un 2012. gadā veikusi dārgus ieguldījumus, neapstiprina nekādi faktiski pierādījumi. Visbeidzot, tiek atzīmēts, ka izlasē iekļauto Savienības ražošanas nozares uzņēmumu veiktie ieguldījumi attiecīgajā periodā veido mazāk par 2,5 % no tīrajiem aktīviem, un tie bija galvenokārt aizstāšanas un racionalizācijas ieguldījumi. Ņemot vērā ieguldījumu līmeni un to raksturu, šādus ieguldījumus nevar uzskatīt par pietiekami nozīmīgiem, lai tie ietekmētu Savienības ražošanas nozares ekonomisko sniegumu. Tāpēc šis apgalvojums ir jānoraida.

- (123) Pēc pagaidu pasākumu piemērošanas un atkal pēc informācijas galīgās izpaušanas konkrētas ieinteresētās personas apgalvoja, ka par kaitējuma cēloni vajadzētu uzskatīt nevis importu no attiecīgajām valstīm, bet gan Savienības ražošanas nozares ražošanas apjoma kāpumu laikā, kad sarūk patēriņš.
- (124) Šajā sakarībā un, kā skaidrots pagaidu regulas 152. apsvērumā, tiek atgādināts, ka Savienības ražošanas nozare kāpināja ražošanas apjomu, lai apmierinātu pieaugušo pašpatēriņu. Tā kā Savienības ražošanas nozare galvenokārt ražo pēc pasūtījuma, ko apstiprina samērā zemais krājumu līmenis (skatīt pagaidu regulas 136. apsvērumu), šādu kāpināšanu nevar uzskatīt par kaitējuma cēloni. Pamatojoties uz iepriekš teikto, apgalvojums ir jānoraida.

4.3. Izejvielu cenas

- (125) Vairākas ieinteresētās personas apšaubīja izdarītos secinājumus attiecībā uz izejvielu cenu krituma ietekmi uz Savienības ražošanas nozares noteiktajām cenām. Pirmkārt, tās apstrīdēja to, ka importa cenu samazinājums ir mazāks par izejvielu cenu sarukumu, minot par piemēru dzelzsrūdu. Iesniegtajās piezīmēs šī persona norādīja, ka dzelzsrūdas cena (RMB par tonnu) attiecīgajā periodā bija samazinājusies par 39 %. Otrkārt, tās apgalvoja, ka Komisijas argumenti pagaidu regulas 171.–175. apsvērumā neatspēko apgalvojumu par to, ka izejvielu cenu kritums izraisījis izmeklējamā ražojuma cenu kritumu un ka Komisija nebija piešķirusi pietiekamu nozīmi izejvielu cenu sarukumam pasaulē.
- (126) Šajā sakarībā vispirms tiek atgādināts, ka importa no attiecīgajām valstīm cenas attiecīgajā periodā samazinājās par vidēji 20 %, kas pārsniedz Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksu sarukumu. Tālāk attiecībā uz dzelzsrūdu, veicot iesniegtās cenu informācijas pārvēršanu no RMB par tonnu uz EUR par tonnu, šķiet, ka dzelzsrūdas cenas attiecīgajā periodā samazinājās tikai par aptuveni 31 %. Konservatīvi pieņemot, ka dzelzsrūdas daļa veidotu 35 % no izmaksām attiecīgajās valstīs, izejvielu cenu samazinājums izraisītu cenu sarukumu par mazāk nekā aptuveni 11 %, bet, kā iepriekš skaidrots, importa no attiecīgajām valstīm cenas samazinājās par 20 %.
- (127) Attiecībā uz otro apgalvojumu ir vērts atzīmēt, ka Komisija neizslēdza faktu par to, ka izejvielu cenu samazinājums ietekmēja izmeklēšanā esošā ražojuma cenu attiecīgajā periodā. Tomēr tā apgalvoja, ka izmeklējamā ražojuma cena Savienībā neseko vienai pasaules mēroga cenu tendencei, pamatā atspoguļojot izejvielu cenu attīstību. Tālāk Komisija analizēja citus cenas ietekmējošus faktorus, proti, reģionu atšķirības un jaudas pārpalikumu. Tiek norādīts arī, ja attiecīgā ražojuma cena nebūtu samazinājusies vairāk par izejmateriālu cenu sarukumu, tirgū būtu saglabājušies taisnīgi konkurences apstākļi un Savienības ražošanas nozare varētu atkal baudīt izmaksu samazinājuma priekšrocības un nodrošināt rentabilitāti. Pamatojoties uz to, iepriekš minētie apgalvojumi jānoraida.
- (128) Konkrēti ražotāji eksportētāji atgriezās pie šā jautājuma savās piezīmēs pēc informācijas galīgās izpaušanas. Tomēr jauni argumenti netika izvirzīti.

4.4. Savienības ražošanas nozares veiktais imports

- (129) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares veiktajam attiecīgā ražojuma importam nav piešķirta pietiekama nozīme Komisijas veiktajā cēloņsakarības novērtējumā, tāpēc cēloņsakarības novērtējums ir nepilnīgs un neprecīzs.
- (130) Kā minēts iepriekš 104. apsvērumā, Savienības ražošanas nozares veiktais imports no attiecīgajām valstīm attiecīgajā periodā bija stabils un veidoja mazāk par 1 % no Savienības ražošanas nozares kopējā pārdošanas apgrozījuma. Turklāt un, kā norādīts pagaidu regulas 191. apsvērumā, šīs iegādes veica tirdzniecības uzņēmumi, kuri var brīvi iegādāties auksti velmētos plakanos tērauda velmējumus no vairākiem avotiem. Šie tirdzniecības uzņēmumi ieinteresēti piedāvāt pēc iespējas lētāku materiālu, lai uzturētu savas komercattiecības. Ņemot vērā, nelielos iesaistītos, apjomus un faktu, ka šie apjomi attiecīgajā periodā nav pieauguši, tiek uzskatīts, ka importam no attiecīgajām valstīm ir piešķirta pietiekama nozīme. Tāpēc apgalvojums jānoraida.

- (131) Konkrēti ražotāji eksportētāji atgriezās pie šā jautājuma savās piezīmēs, kas sekoja pēc informācijas galīgās izpaušanas, un apgalvoja, ka Komisija mainījusi skaitļu interpretāciju, lai pamatotu kaitējuma konstatējumu, pārvērtējot attiecību, kādu imports veido procentos no kopējā pārdošanas apjoma. Patiesībā Komisija nemainīja skaitļu interpretāciju, bet gan sniedza par pagaidu regulā noteiktu plašāku intervālu (0 %–5 %) precīzāku skaitli (mazāk par 1 %).

4.5. Iepriekš piemērojama nolīguma par konkrētu tērauda ražojumu tirdzniecību starp Krieviju un Savienību esība

- (132) Tās pašas ieinteresētās personas pēc informācijas pagaidu izpaušanas un arī pēc tās galīgās izpaušanas atkārtoja argumentu par to, ka Krievijas imports ietilpst kaitējumu neizraisošās kvotās, kas noteiktas iepriekš piemērojamajā nolīgumā par konkrētu tērauda ražojumu tirdzniecību starp Krieviju un Savienību. Tā īpaši nepiekrita secinājumam par to, ka kvotas līmenis ir “pārāk augsts”, un norādīja, ka šīs izmeklēšanas tvērumis attiecībā uz ražojumu un kategorija “citi plakani velmējumi” (saskaņā ar definīciju nolīgumos) būtiski pārkļājas.
- (133) Šajā sakarībā tiek atgādināts, ka iepriekš minētā nolīguma darbība beidzās pirms izmeklēšanas perioda, t. i., 2012. gada 22. augustā, pēc tam, kad Krievijas Federācija pievienojās Pasaules Tirdzniecības organizācijai (PTO). Tālāk tiek atzīmēts, ka nolīgums neparedzēja nekādas normas attiecībā uz importa kvotu indeksēšanu atbilstoši pieprasījuma/patēriņa faktiskajai dinamikai gada laikā. Citiem vārdiem, tirgus samazināšanās neizraisītu atbilstošu kvotu pielāgošanu. Turklāt iepriekš minētā nolīguma 10. pants noteica, ka, katru gadu veicot nolīguma atjaunošanu, katras ražojumu grupas daudzums jāpalielina par 2,5 %. Tāpēc nav pārsteidzoši, ka ražojumu grupas, kura ietver šajā izmeklēšanā aplūkotos ražojumus, kvotas nolīguma spēkā esības laikā tā arī netika sasniegtas.
- (134) Ņemot vērā iepriekš minēto, šķiet, ka šādu gada nolīgumu pielikumos minētās kvotas nav saistītas ar reālo tirgus situāciju un patēriņa attīstību, jo kvotas tika automātiski palielinātas, neraugoties uz patēriņa/pieprasījuma dinamiku. Turklāt, tā kā nolīguma spēkā esības laikā kvotas tā arī netika izsmeltas, var uzskatīt, ka šādas kvotas patiešām bija “pārāk augstas” ne tikai nolīgumu spēkā esības laikā, bet arī salīdzinājumā ar patēriņa attīstību attiecīgajā periodā. Tādējādi jebkurš šādas kopš 2012. gada 22. augusta spēkā neesošas kvotas līmeņa un attiecīgajā periodā veikta importa no Krievijas salīdzinājums ir nepamatots. Tāpēc šis apgalvojums ir jānoraida.
- (135) Apgalvojums par šīs izmeklēšanas ražojuma tvēruma un kategorijas “citi plakani velmējumi” pārklāšanos tika analizēts sīkāk. Pirmkārt, tika konstatēts, ka šajā izmeklēšanā aplūkotajā ražojuma tvērumā ir arī ražojumu grupā “sakausējumu auksti velmētas un apvalkotas loksnes” ražojumi. Otrkārt, tika konstatēts, ka no 42 *Taric* kodiem, kas nolīgumā paredzēti iepriekš minētajās ražojumu grupās, tikai 7 pilnībā sakrīt ar pagaidu regulā minētajiem kodiem (7209 16 90 00, 7209 17 90 00, 7209 18 91 00, 7209 26 90 00, 7209 27 90 00, 7209 28 90 00 un 7225 50 80 00). Tāpēc nolīguma pielikumā minētie 35 *Taric* kodi tiek izslēgti no šīs izmeklēšanas ražojuma tvēruma. No otras puses, aptuveni 10 *Taric* kodi, kas iekļauti šajā izmeklēšanā, nebija iekļauti iepriekš minētajā nolīgumā. Pamatojoties uz iepriekš teikto, šķiet, ka apgalvojumu par pārklāšanos nepamato faktiski pierādījumi un šādi apgalvojumi jānoraida.

4.6. Savienības ražošanas nozares jaudas pārpalikums

- (136) Vēl viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozari būtiski ietekmēja tās jaudas pārpalikums, kas veicināja piedāvājuma pārpalikumu, paaugstināja izmaksas un samazināja peļņu, kā arī kavēja turpmākus ieguldījumus. Tālāk tā norādīja, ja nebūtu importa, jaudas izmantojums būtu pārsniedzis tikai 72 %.
- (137) Vispirms jāatceras, ka Savienības ražošanas nozare attiecīgajā periodā samazināja jaudu par 3 %, lai pielāgotos mainīgajai pasaules tirgus situācijai. Lai gan attiecīgajā periodā Savienības ražošanas nozares sasniegto jaudas izmantojumu nevar uzskatīt par apmierinošu un netiek apstrīdēts, ka zems jaudas izmantojuma līmenis var ietekmēt ražošanas nozares sniegumu, tiek atzīmēts, ka Savienības ražošanas nozare bija joprojām rentabla 2011. gadā, kad tās uzstādītā jauda bija lielāka nekā izmeklēšanas periodā, bet jaudas izmantojums bija mazāks nekā izmeklēšanas periodā. Tāpēc, ņemot vērā jaudas izmantojuma uzlabošanas saistībā ar jaudas samazināšanu, tiek secināts, ka jaudas izmantojuma līmeni nevar uzskatīt par cēloņsakarību izjaucošu elementu. Pamatojoties uz iepriekš teikto, apgalvojums ir jānoraida.

4.7. Imports no trešām valstīm

- (138) Vairākas personas apgalvoja, ka Komisija nav pienācīgi novērtējusi importa no trešām valstīm ietekmi. Tās apgalvoja, ka viņu importa līmenis bija tuvs Krievijas importa līmenim, bet imports no Irānas un Ukrainas veikts par cenām, kas zemākas par importa no Krievijas un Ķīnas cenām. Turklāt un, kā norādīts 105. apsvērumā, viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka imports no Ukrainas, Indijas un Irānas, kas attiecīgajā periodā veido 5,4 % tirgus daļu, nav pienācīgi novērtēts salīdzinājumā ar Savienības ražošanas nozares tirgus daļas sarukumu.
- (139) Šajā sakarībā pirmkārt tiek atzīmēts, ka saskaņā ar 104. apsvērumā norādīto importa no trešām valstīm tirgus daļa attiecīgajā periodā samazinājās no 10,9 % līdz 9,1 % (no 854 281 līdz 647 710 tonnām), turpretī importa no Krievijas tirgus daļa palielinājusies no 5,9 % līdz 9,8 % (no 466 165 līdz 697 661 tonnai). No iepriekš minētā izriet, ka importa no Krievijas un importa no citām trešām valstīm attīstības virzība bijusi pretēja. Tiek atzīmēts arī, ka šīs izmeklēšanas ietvaros importam no Krievijas pieskaitīts imports no Ķīnas un ka attiecīgo valstu tirgus daļa palielinājusies no 14,3 % 2011. gadā līdz 20,1 % izmeklēšanas periodā.
- (140) Otrkārt, lai gan netiek apstrīdēts, ka imports no Irānas un Ukrainas tiešām noteicis to, ka vidējās cenas bija zemākas par attiecīgo valstu vidējām cenām, tiek atzīmēts, ka šāda importa vidējais cenu līmenis bija zemāks nekā importam no attiecīgajām valstīm visā attiecīgajā periodā un ka to cenu tendences šajā periodā būtiski nemainījās. Tā kā šā importa tirgus daļa palielinājās tikai mazliet (no 2,9 % līdz 3,4 %), nav ticams, ka šāds imports varētu izjaukt cēloņsakarību.
- (141) Treškārt, un kā norādīts 106. apsvērumā, Ukrainas, Indijas un Irānas tirgus daļa jāanalizē attiecīgajā periodā, nevis pievēršoties konkrētam viena gada periodam. Jāsecina, ka tirgus daļa, ko aizņem imports no Indijas, Irānas un Ukrainas, attiecīgajā periodā tiešām nedaudz palielinājusies (no 4 % līdz 5,4 %), bet imports no trešām valstīm (tostarp iepriekš minētajām) kopumā sarucis no 10,9 % līdz 9,1 %. No iepriekš minētā izriet, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļas samazināšanos (- 4 %) nevar salīdzināt ar iepriekš minēto valstu tirgus daļu tikai izmeklēšanas periodā un ka tirgus daļas pieaugums nav uzskatāms par pietiekami nozīmīgu, lai izjauktu cēloņsakarību.
- (142) Pēc informācijas galīgās izpaušanas konkrēti ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka, vērtējot absolūtā izteiksmē, imports no visām trešām valstīm ir salīdzināms ar importu no Krievijas un ka tas vienādi uzskatāms par kaitējumu izraisīšu. Šajā sakarībā pirmkārt tiek atzīmēts, ka saskaņā ar pagaidu regulas 107.–111. apsvērumā norādīto tika izpildīti nosacījumi par Krievijas un Ķīnas importa kumulatīvo vērtēšanu. Tāpēc Krievijas imports nav jāanalizē atsevišķi. Otrkārt, tiek atzīmēts arī, ka, lai gan importa analīzi tiešām jāveic, aplūkojot absolūtos skaitļus, šādu absolūto skaitļu dinamika arī ir jāanalizē. Šajā sakarībā un, kā norādīts iepriekš, jāatzīmē, ka imports no trešām valstīm attiecīgajā periodā samazinājies par 206 571 tonnu, turpretī imports no Krievijas palielinājies par 231 496 tonnām. Kumulatīvi vērtējot, importa no attiecīgajām valstīm attīstības tendence bijusi līdzīga, un tas palielinājies par 312 224 tonnām. Kā parādīts iepriekš, imports no visām trešām valstīm attiecīgajā periodā bija daudz mazāks par importu no attiecīgajām valstīm. Tā tendence arī bijusi pretēja Krievijas importa un importa no attiecīgajām valstīm tendencei. Pamatojoties uz šo, tiek apstiprināts, ka imports no trešām valstīm tika analizēts pareizi, ņemot vērā tā apjomu, cenu un tirgus daļas tendences. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

4.8. Secinājums par cēloņsakarību

- (143) Pamatojoties uz iepriekš minēto, tā kā citas piezīmes nav saņemtas, tiek apstiprināti pagaidu regulas 202.–204. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

5. SAVIENĪBAS INTERESES

5.1. Savienības ražošanas nozares intereses

- (144) Tā kā nav saņemta neviena piezīme par Savienības ražošanas nozares interesēm, tiek apstiprināts pagaidu regulas 209. apsvērumā izdarītais secinājums.

5.2. Importētāju un lietotāju intereses

- (145) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas vairākas personas apgalvoja, ka noteikt antidempinga pasākumus pret attiecīgajām valstīm nebūtu Savienības interesēs. Šis apgalvojums tika atkārtots pēc informācijas galīgās izpaušanas. Tās apgalvoja, ka antidempinga pasākumi būtu pretēji nelielo lietotāju interesēm, jo tie nelabvēlīgi ietekmētu konkurenci (Savienības ražotāji paaugstinās savas cenas), un tāpēc, ka Savienības ražotāji neražo noteiktu veidu auksti velmētus plakanus tērauda velmējumus.
- (146) Šie apgalvojumi jau aplūkoti pagaidu regulas 220.–223. apsvērumā, bet pēc informācijas pagaidu vai galīgās atklāšanas nav iesniegta būtiska papildu informācija attiecībā uz šiem apgalvojumiem. Tādējādi arguments tiek noraidīts.

5.3. Citi argumenti

- (147) Dažas personas apgalvoja, ka Komisija ir neobjektīva attiecībā pret Savienības ražotājiem un mēģina konstatēt dempinga esību par katru cenu.
- (148) Šim apgalvojumam netika sniegti nekādi turpmāki pierādījumi. Komisija uzsver, ka izmeklēšana tiek veikta piemērojamā tiesiskā regulējuma ietvaros, ievērojot visaugstākos neitralitātes un pārredzamības standartus.
- (149) Saskaņā ar dažu personu izteikumiem fakts, ka Savienības ražotāji veikuši attiecīgā ražojuma importu, nozīmē, ka tie nav spējīgi apmierināt pieprasījumu Savienībā.
- (150) Kā noteikts arī pagaidu regulas 191. apsvērumā, vairāki Savienības ražotāji integrēti tērauda ražošanas uzņēmumu grupās ar neatkarīgiem tirdzniecības uzņēmumiem. Šie tirgotāji var veikt iegādes no jebkura izvēlēta avota, tostarp no attiecīgajām valstīm. Vēlreiz jāatkārto, ka šādas iegādes veidoja mazāk par 1 % no sūdzības iesniedzēju pārdošanas apjoma. Ja neņem vērā paš aizsardzības un komercattiecību uzturēšanas iemeslus, lietā nav nekā, kas liecinātu par to, ka šāds imports tika veikts, jo Savienības ražotāji nespēja apmierināt pieprasījumu.

5.4. Secinājums par Savienības interesēm

- (151) Tā kā citas piezīmes par Savienības interesēm netika saņemtas, tiek apstiprināti pagaidu regulas 229.–232. apsvērumā izdarītie secinājumi.

6. GALĪGIE ANTIDEMPINGA PASĀKUMI

6.1. Kaitējuma novēršanas līmenis

- (152) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas vairākas personas izteica piezīmes par 5 % mērķa peļņu, ko provizoriski izmanto mērķa cenu samazinājuma aprēķināšanai, kā skaidrots pagaidu regulas 237.–238. apsvērumā. Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka sektora peļņa nebūtu pārsniegusi 5 %, bet cita ieinteresētā persona iebilda, ka 5 % mērķa peļņa ir pārmērīga. Šie apgalvojumi netika pamatoti.
- (153) *Eurofer* uzskatīja, ka 5 % mērķa peļņa ir daudz par mazu. Pirmkārt, uzņēmums noraidīja atsauci uz GOES mērķa peļņu, pamatojoties uz to, ka *inter alia* pētniecība un izstrāde, tirgi un tērauda īpašības atšķiras. Otrkārt, *Eurofer* apgalvoja, ka pieejamie un pārbaudāmie pierādījumi par laikposmu pirms 2009. gada liecina, ka izmantotajai mērķa peļņai jābūt vismaz 10 %. To apgalvojot, *Eurofer* kā daļēju pamatojumu izmantoja atlasīto sūdzības iesniedzēju ražotāju informāciju, kuri pēc Komisijas lūguma bija snieguši datus *inter alia* par periodu no 2005. līdz 2008. gadam, kā arī daļēji informāciju par rentabilitāti, kādu minētajā periodā panākuši konkrēti citi Savienības ražotāji. *Eurofer* piemetināja, ka mērķa peļņu nevajadzētu vērtēt gados, ko skārusi ekonomikas krīze vai imports par dempinga cenām no attiecīgajām valstīm. Treškārt, *Eurofer* apgalvoja, ka mērķa peļņa jākorrigē, ņemot vērā pēc izmeklēšanas perioda veikto importu un notiekošo netaisnīgi noteikto attiecīgā importa cenu papildu samazināšanu. Uzņēmums norādīja arī, ka pagātnē Savienības iestādes jau izmantojušas par normālo peļņas līmeni augstāku līmeni, lai kompensētu kaitējumu, ko nodarījis imports par dempinga cenām ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Komisijas 1990. gada 5. novembra Regula (EEK) Nr. 3262/90, ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumu attiecībā uz audiolenšu kasešu importu ar izcelsmi Japānā, Korejas Republikā un Honkongā (OV L 313, 13.11.1990., 5. lpp.).

- (154) Šīs piezīmes tika pienācīgi izvērtētas. Pirmkārt, jāatgādina, ka, kā skaidrots pagaidu regulas 236. apsvērumā, izmeklēšana noteica, ka visā attiecīgajā periodā bija ievērojams importa apjoms no attiecīgajām valstīm, kuram bija nelabvēlīga ietekme *inter alia* uz Savienības ražošanas nozares rentabilitāti. Tāpēc nevienu no attiecīgā perioda gadiem nevar uzskatīt par orientējošu peļņai, kādu būtu iespējams pamatoti gūt normālos konkurences apstākļos. Tā kā vienīgā iesniegtā piezīme šajā sakarībā pagaidu posmā nebija pietiekami pamatota, Komisija provizoriski izvēlējās noteikt mērķa peļņu, pamatojoties uz izmeklēšanas gaitā konstatēto attiecībā uz citiem tērauda ražojumiem. Tomēr pēc pagaidu pasākumu noteikšanas Komisija pamatīgāk apsvērusi šo jautājumu, ne vien ņemot vērā informācijas atklāšanas laikā saņemtās piezīmes, bet arī pieprasot vairāk informācijas par šo jautājumu un to analizējot.
- (155) Kā jau minēts iepriekš 8. apsvērumā, pēc pagaidu pasākumu noteikšanas Komisija lūdza atlasītajiem Savienības ražotājiem iesniegt rentabilitātes datus attiecībā uz līdzīgu ražojumu, kas pārdots Savienības tirgū 2005.–2010. gadā (tāda pati informācija par laikposmu no 2011. gada līdz izmeklēšanas periodam jau bija sniegta sākotnējās atbildēs uz anketas jautājumiem). Šī informācija tika sniegta un pienācīgi pārbaudīta. Vidējā svērtā rentabilitāte laikposmā no 2005. līdz 2008. gadam, ko varēja aprēķināt, izmantojot sniegto informāciju, katrā no gadiem svārstījās robežās no 9 % līdz 15 %. Šķiet, ka gadi laikposmā no 2005. līdz 2008. gadam uzskatāmi par reprezentatīviem mērķa peļņas noteikšanai, jo tos tieši neietekmēja ekonomikas krīze (kurai bija spēcīga ietekme uz sektoru, sākot ar 2009. gadu), nedz arī raksturoja ārkārtīgi labvēlīgi tirgus apstākļi. Turklāt importa apjoms no attiecīgajām valstīm un citām valstīm šajos gados liecināja par spēcīgu konkurenci.
- (156) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija tādējādi uzskata, ka ražošanas nozares sasniegtā peļņas norma pēdējā reprezentatīvajā gadā (t. i., 2008. gadā) ir atbilstošāks pamats šīs ražošanas nozares mērķa peļņas noteikšanai par provizoriski izmantoto 5 % mērķa peļņu. Šī vidējā svērtā peļņas norma ir 9,9 % un mērķa cenu samazinājuma aprēķini ir atbilstoši koriģēti. Ņemot vērā, ka tās pamatā ir attiecīgā ražojuma faktiskie rentabilitātes dati, tā ir labākā šim mērķim pieejamā informācija.
- (157) Konkrēti ražotāji eksportētāji savās piezīmēs, kas tika iesniegtas pēc informācijas galīgās izpaušanas, atgriezās pie jautājuma par kaitējuma starpībām, ko izmantoja kaitējuma novēršanas līmeņa noteikšanā. Citējot EFMA sprieduma⁽¹⁾ 60. punktu, tika norādīts, ka, “peļņas norma, kas Padomei jāizmanto, aprēķinot mērķa cenu, ar kuru tiks novērsts attiecīgais kaitējums, nedrīkst pārsniegt peļņas normu, ar kuru normālos konkurences apstākļos bez importa par dempinga cenām, pamatoti spriežot, Kopienas ražošanas nozare varētu rēķināties”. Turklāt tie norādīja, ka bez importa par dempinga cenām 2011. gadā gūtā peļņa ir uzskatāma par ticamu peļņas normu. Paturot prātā, ka lietā esošie dati par laikposmu no 2009. gada līdz izmeklēšanas periodam neapšaubāmi bija nepiemēroti, ņemot vērā importa par zemām un dempinga cenām būtisko klātbūtni un 2009. gada finanšu krīzi, kas skāra tērauda ražošanas nozari arī 2010. un 2011. gadā, bija acīmredzams, ka Komisijai bija pietiekams pamatojums lūkoties tālākā pagātnē (ja dati bija pieejami), lai noteiktu neseno reprezentatīvo gadu, un ka tāpēc jāizpēta laikposms no 2005. līdz 2008. gadam. Pamatojoties uz pieejamajiem datiem, tika secināts, ka iepriekš minēto iemeslu dēļ vispiemērotākais gads ir 2008. gads. Apgalvojums, ka šāda pieeja ir selektīva, nav pamatots, jo 2008. gads nekādā gadījumā nebija lielākās peļņas gads laikposmā no 2005. līdz 2008. gadam. Izvēle par labu 2008. gadam tika izdarīta, jo tas bija nesenoākais gads, kurā bija normāli konkurences apstākļi. Savienības tirgus cenu, importa datu un Savienības patēriņa izpēte tiešām liecināja, ka tirgū bija normāla konkurence.
- (158) Tādējādi metode, kas izmantota normālās peļņas noteikšanai kaitējuma novēršanas līmeņa sakarībā, pilnībā atbilst EFMA spriedumam, un apgalvojums tika noraidīts.
- (159) Tie paši ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka, kā norādīts iepriekš 122. apsvērumā, Komisija savā Savienības ražošanas nozares situācijas analizē nav ņēmusi vērā notikumus 2010. gadā, pamatojot, ka tie notikuši pirms analīzes perioda, bet mērķa peļņas noteikšanai tika izmantots 2008. gads. Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka, lai gan Savienības ražošanas nozares situācijas analizē aplūkotais periods nepārsniedza laikposmu no 2011. gada līdz izmeklēšanas periodam, kā noteikts pagaidu regulas 20. apsvērumā, nav tiesisku ierobežojumu, kas kavētu Komisiju izpētīt ārpus attiecīgā perioda esošus periodus, lai noteiktu pamatotu mērķa peļņu, ja izvēlētais periods reprezentatīvi parāda peļņas līmeni, kādu varētu sasniegt, ja nebūtu importa par dempinga cenām. Tas pienācīgi skaidrots iepriekš 157. apsvērumā. Tādējādi šis apgalvojums ir noraidāms.

(1) Lieta T-210/95 Eiropas Minerālmēslu ražotāju asociācija (EFMA)/Padome, [1999] ECR II-3291.

- (160) Tā pašas personas apgalvoja, ka, tā kā nav "citu kaitējuma rādītāju" par periodu no 2005. līdz 2008. gadam, ieinteresētās personas nevarēja iesniegt pamatotas piezīmes par mērķa peļņas līmeņa piemērotību. Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka nesenākā gada, kurā valdīja normāli tirgus apstākļi, noteikšana un situācijas novērtēšana Savienības ražošanas nozarē attiecīgajā periodā ir divas dažādas lietas, un Komisija neprasa un/vai neanalizē vienu un to pašu informācijas kopumu. "Citi kaitējuma rādītāji" nav būtiski, nosakot, vai konkrētā gadā valda normāli tirgus apstākļi. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (161) Konkrēti ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka 2008. gada rentabilitātes datus nevajadzētu izmantot, jo tie neatbilst laikposmam no 2011. gada līdz izmeklēšanas periodam. Tomēr no iepriekš minētā EFMA sprieduma ir skaidrs, ka attiecīgajā periodā nav nekā, ko varētu izmantot mērķa peļņas noteikšanai. Tā kā pagaidu posmā Komisija no ražošanas nozares neieguva ticamu, pārbaudītu un izmantojamu informāciju par rentabilitāti, tā paļāvās uz citās izmeklēšanās izmantotajiem rentabilitātes rādītājiem. Tomēr, tā kā tā bija ieguvusi un pārbaudījusi papildu informāciju par rentabilitāti pēc informācijas pagaidu izpaušanas un izrādījās, ka šī informācija norāda uz peļņu, kādu šajā nozarē būtu iespējams pamatot gūt normālos konkurences apstākļos, šādas peļņas izmantošana ir atbilstošāka par tādas skaitliskās vērtības izmantošanu, kuras kvalitāti mazina dažādi tirgus apstākļi (ražojumi, konkurences apstākļi), pat ja tā ir par nesenāku periodu. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (162) Viens Krievijas ražotājs eksportētājs norādīja, ka netika veikts mērķa cenas samazinājuma starpības aprēķins ražojumu veidiem, kurus apstrādā saistītie importētāji, tos ievadot Savienības tirgū. Tā kā bija pieejami dati šādu pārdošanas datu iekļaušanai, šis apgalvojums tiek pieņemts un cenas samazinājuma un mērķa cenas samazinājuma starpības ir attiecīgi koriģētas.
- (163) Tas pats Krievijas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka mērķa cenas samazinājuma līmenis ir noteikts neprecīzi. Viņš norādīja, ka Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksu vērtības, ko izmantoja mērķa cenu samazinājuma aprēķināšanā, dažu veidu ražojumiem bija ļoti augstas salīdzinājumā ar gandrīz identiskiem ražojumu veidiem un ka Komisijai nāktos tās vai nu neņemt vērā, vai arī būtu jākorrigē līdz reālam līmenim. Tas apgalvoja arī, ka, lai gan Ķīnas importa vidējās CIF eksporta cenas ir par 3 % augstākas, Krievijas eksportētāju mērķa cenu starpība noteikta divreiz lielāka. Visbeidzot, izskanēja apgalvojums, ka salīdzināmu ražojumu apjoms, kurus pārdod Savienības ražošanas nozare, veido tikai 6,4 % no tās eksporta kopapjoma.
- (164) Pēc pārbaudes veikšanas Komisija tomēr konstatēja, ka dati par Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksām ir pareizi. Attiecībā uz CIF vērtības un mērķa cenu samazinājuma starpības atšķirību tiek atzīmēts, ka šāds salīdzinājums ir vienkāršots un neņem vērā iespējamās cenu un izmaksu atšķirības ražojumu veidiem Savienībā vai ražotāja eksportētāja pusē. Tālāk tiek atzīmēts, ka pamatregula neparedz robežvērtību attiecībā uz eksporta apjoma un Savienības ražošanas nozares veiktās līdzīgu ražojumu pārdošanas apjoma salīdzinājumu. Katrā gadījumā, ņemot vērā 162. apsvērumā minēto apgalvojumu, Savienības ražošanas nozares pārdoto salīdzināmo ražojumu apjoms veidoja 10 % no tās eksporta kopapjoma. Šajā sakarībā tiek atzīmēts arī, ka vairāk kā 90 % ražojumu, ko šis konkrētais ražotājs eksportētājs eksportē uz Savienību, atbilst salīdzināmam Savienības ražojumam. Pamatojoties uz iepriekš minēto, šis apgalvojums jānoraida.
- (165) Vairāki ražotāji eksportētāji apstrīdēja to, ka Komisija kaitējuma aprēķināšanai piemēro pamatregulas 2. panta 9. punktu, apgalvojot, ka 2. panta 9. punkts pieder pie pamatregulas dempinga noteikumiem un ka to nevar pēc analogijas izmantot kaitējuma aprēķināšanai. Tie uzstāja, ka brīvas aprites cenas pamatā jābūt cenai, ko faktiski pirmajiem neatkarīgajiem klientiem Savienībā pieprasa saistītie importētāji Savienībā.
- (166) Kaitējuma starpību aprēķina, lai noteiktu, vai, importa par dempinga cenām attiecīgajai eksporta cenai piemērojot zemāku maksājuma likmi nekā likme, kas balstīta uz dempinga starpību, būtu pietiekami, lai novērstu importa par dempinga cenām radīto kaitējumu. Minētais novērtējums būtu jābalsta uz eksporta cenu pie Savienības robežas, kas tiek uzskatīta par salīdzināmu ar Savienības ražošanas nozares EXW cenu. Attiecībā uz pārdošanu eksportam ar saistīto importētāju starpniecību pēc analogijas ar pieeju, kas tika izmantota dempinga starpības aprēķināšanai, eksporta cena tiek noteikta, balstoties uz tālākpārdošanas cenu pirmajam neatkarīgajam pircējam, to pienācīgi koriģējot saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu. Kaitējuma starpības aprēķinā eksporta cena ir neaizstājams elements, un minētais pants ir vienīgais pamatregulas pants, kurā sniegta norāde, kā nosakāma eksporta cena, tāpēc ir pamatoti minēto pantu piemērot pēc analogijas.

- (167) Turklāt tiek uzskatīts, ka šīs personas ieteiktā metode radītu nevienlīdzīgu attieksmi saistībā ar tās starpības aprēķināšanu un to atlasīto ražotāju eksportētāju starpības aprēķināšanu, kas ražojumu pārdod neatkarīgiem importētājiem. Citiem atlasītajiem ražotājiem eksportētājiem piemērotā metode pamatojās uz eksporta cenu CIF līmenī un neietvēra PVA un peļņu, kas pēc muitošanas gūta no tālākpārdošanas Savienībā. Komisija uzskata, ka tam, vai tiek eksportēts Savienības saistītajiem vai neatkarīgajiem uzņēmējiem, nevajadzētu ietekmēt cenu samazinājuma un mērķa cenu samazinājuma aprēķināšanai izmantotās attiecīgās importa cenas noteikšanu. Komisijas izmantotā metodika abos gadījumos nodrošina vienlīdzīgu attieksmi.
- (168) Tāpēc Komisija uzskata, ka izmantotā pieeja bija precīza, un noraida minētos apgalvojumus.
- (169) Pēc informācijas galīgās izpaušanas viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka, tā kā no pārdošanas cenas atskaitītas PVA izmaksas un peļņa, cenu samazinājumu un dempinga likmes vairs nav iespējams salīdzināt, jo aprēķina saucējs (t. i., CIF cena) vairs nav viens un tas pats. Šis apgalvojums tika noraidīts, jo PVA izmaksu un peļņas atskaitīšana ietekmē tikai attiecības skaitītāju, nevis saucēju.
- (170) Pēc informācijas galīgās izpaušanas konkrētas ieinteresētās personas apgalvoja arī, ka PVA izmaksu un peļņas atskaitīšana izkropļo mazākā maksājuma noteikuma ietekmi. Tomēr, tā kā dempinga aprēķinos tika izmantota salīdzināma metodika, mazākā maksājuma noteikuma izkropļojums nepārprotami nepastāv. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (171) Viena ieinteresētā persona norādīja, ka tā sauktais “mazākā maksājuma noteikums” nav atbilstošs, lai pašreizējā gadījumā novērstu Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, pamatojoties uz to, ka, lai gan Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas pēc izmeklēšanas perioda saglabājās stabilas, importa no Krievijas un Ķīnas cenas no 2015. gada aprīļa līdz decembrim saruka attiecīgi par 19 % un 22 %. Balstoties uz šo, persona apgalvoja, ka attiecīgais pagaidu antidempinga maksājuma līmenis (26,2 % un 16 %) nav pietiekams, jo maksājumus jau lielā mērā vai pilnībā absorbējis minētais cenu sarukums. Šāda cenu sarukuma rezultātā ražotāji attiecīgajās valstīs varēja būtiski palielināt savu eksporta apjomu uz Savienību. Turklāt tā atsauca uz Padomes Regulas (EK) 437/2004 ⁽¹⁾ 26. apsvērumu, kurā Komisija norādīja, ka secinājumi jāizdara tikai par izmeklēšanas periodu, izņemot gadījumus, kad var pierādīt, ka jaunu apstākļu sekas ir nepārprotamas, neapstrīdamas un ilglaicīgas, ar tām nevar manipulēt un tās neizriet no ieinteresēto personu apzinātas darbības.
- (172) Šis apgalvojums ir noraidāms. No vienas puses, apgalvojums, ka Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas saglabājās stabilas, netika pamatots ar faktiskiem pierādījumiem. No otras puses, lai gan importa no attiecīgajām valstīm cenas patiešām būtiski samazinājušās kopš izmeklēšanas perioda beigām, ir vairākas norādes, kas liecina par to, ka 2016. gada 2. ceturksnī importa cenas atkal kāpj. Tāpēc šķiet, ka pārdošanas cenu samazināšanās nav ilglaicīga, un būtu pārsteidzīgi traktēt to kā ilglaicīgu.
- (173) Tā kā sadarbības līmenis bija augsts, ĶTR galīgā kaitējuma starpība, kas piemērojama izlasē neiekļautiem ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, tika aprēķināta kā divu izlasē iekļautu ražotāju eksportētāju vidējā vērtība. ĶTR galīgā kaitējuma starpība, kas piemērojama ražotājiem eksportētājiem, kuri nesadarbojās, tika noteikta divu sadarbojošos uzņēmumu augstākās starpības līmenī.
- (174) Attiecībā uz Krieviju galīgā kaitējuma starpība, kas piemērojama ražotājiem eksportētājiem, kuri nesadarbojās, tika noteikta, pamatojoties uz sadarbojošos ražotāju eksportētāju ražota reprezentatīva ražojuma veida kaitējuma starpību. Šī starpība piemērojama PJSC Novolipetsk Steel, jo tā nesadarbošanās, kas paskaidrota sadaļā “Dempings”, attiecās arī uz tā eksporta cenu un tādējādi uz tā kaitējuma starpību.
- (175) Ņemot vērā iepriekš 152.–172. apsvērumā minētos jautājumus, galīgās kaitējuma un dempinga starpības, kas izteiktas procentos no CIF cenas pie Savienības robežas pirms nodokļu nomaksas, ir šādas. Šeit norādītas arī galīgā maksājuma likmes.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 8. marta Regula (EK) 437/2004, kas uzliek galīgo antidempinga maksājumu un nosaka to pagaidu maksājumu galīgu iekasēšanu, kas uzlikti Norvēģijas un Farēru salu izcelsmes lielo varavīksnes foreļu ieviešanai (OV L 72, 11.3.2004., 23. lpp.).

4. tabula

Galīgās starpības un maksājuma likmes

Ķīnas ražotāji eksportētāji	Galīgā dempinga starpība (%)	Galīgā kaitējuma starpība (%)	Galīgā maksājuma likme (%)
Angang grupa	59,2	19,7	19,7
Shougang grupa	52,7	22,1	22,1
Citi uzņēmumi, kas sadarbojās	56,9	20,5	20,5
Visi pārējie uzņēmumi	59,2	22,1	22,1
Krievijas ražotāji eksportētāji			
Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC	18,7	26,4	18,7
PAO Severstal	35,9	34,0	34,0
PJSC Novolipetsk Steel	38,9	36,1	36,1
Visi pārējie uzņēmumi	38,9	36,1	36,1

- (176) Iepriekš minētās kaitējuma starpības vajadzības gadījumā tika noapaļotas līdz tuvākajai desmitdaļai pēc tam, kad pēc informācijas galīgās izpaušanas tika saņemtas ražotāja eksportētāja piezīmes.
- (177) Individuālās uzņēmumu antidempinga maksājuma likmes, kas norādītas šajā regulā, tika noteiktas, pamatojoties uz šīs izmeklēšanas konstatējumiem. Tāpēc tās atspoguļo šīs izmeklēšanas gaitā konstatēto stāvokli attiecībā uz minētajiem uzņēmumiem. Šīs maksājuma likmes (pretēji valsts mēroga maksājumam, ko piemēro "visiem pārējiem uzņēmumiem") tiek piemērotas tikai tāda attiecīgā ražojuma importam, kura izcelsme ir attiecīgajās valstīs un kuru ražo minētie uzņēmumi, tātad konkrēti nosauktas juridiskās personas. Uz importētu attiecīgo ražojumu, kuru ražojis kāds cits uzņēmums, kas nav konkrēti minēts šīs regulas rezolūtivajā daļā, tostarp personas, kuras ir saistītas ar konkrēti minētajiem uzņēmumiem, nebūtu jāattiecinā šīs likmes, un tiem būtu jāpiemēro maksājuma likme, ko piemēro "visiem pārējiem uzņēmumiem".
- (178) Visi pieprasījumi piemērot individuālam uzņēmumam noteiktu antidempinga maksājuma likmi (piemēram, pēc personas nosaukuma maiņas vai jaunu ražošanas vai tirdzniecības struktūru izveidošanas) būtu jāadresē Komisijai ⁽¹⁾, norādot visu būtisko informāciju, jo īpaši par visām pārmaiņām uzņēmuma darbībā, kas saistītas ar ražošanu, pārdošanu iekšzemes tirgū un eksportam, piemēram, nosaukuma maiņa, vai par šādām pārmaiņām ražošanas vai tirdzniecības struktūrās. Vajadzības gadījumā šī regula tiks attiecīgi grozīta, atjauninot to uzņēmumu sarakstu, kuriem piemēro individuālas maksājuma likmes.
- (179) Lai līdz minimumam samazinātu apiešanas riskus, tiek uzskatīts, ka šajā gadījumā vajadzīgi īpaši pasākumi, kas nodrošinātu antidempinga pasākumu pienācīgu piemērošanu. Šie īpašie pasākumi ietver prasību, lai dalībvalstu muitas dienestiem tiktu uzrādīts derīgs komercrēķins, kurš atbilst šīs regulas 1. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām. Importam, kuram nav pievienots šāds rēķins, piemēro antidempinga maksājuma likmi, kas piemērojama visiem pārējiem uzņēmumiem.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

6.2. Pagaidu maksājumu galīgā iekasēšana

(180) Ņemot vērā konstatētās dempinga starpības un Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma līmeni, būtu galīgi jāiekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu regulā noteikto pagaidu antidempinga maksājumu.

6.3. Pasākumu izpildāmība

(181) Pēc informācijas pagaidu izpaušanas sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka daži ražotāji eksportētāji bija sākuši absorbēt noteiktos pagaidu maksājumus, atteikdamies palielināt cenas. Šajā izmeklēšanā šo apgalvojumu nevar pārbaudīt. Ja tiktu iesniegts atsevišķs antiabsorbēšanas izmeklēšanas pieprasījums un tiktu sniegti pirmšķietami pierādījumi, tad varētu sākt pārskatīšanu saskaņā ar pamatregulas 12. panta 1. punktu.

(182) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar tās komitejas atzinumu, kas izveidota, ievērojot Regulas (ES) 2016/1036 15. panta 1. punktu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ķīnas Tautas Republikas un Krievijas Federācijas izcelsmes auksti velmētu (presētu aukstā stāvoklī) plakanu dzelzs vai nelegēta tērauda vai citāda legēta tērauda, izņemot nerūsējošā tērauda, jebkāda platuma, neplaķētu, bez galvaniska vai cita pārklājuma un pēc aukstās velmēšanas tālāk neapstrādātu (presētu aukstā stāvoklī) velmējumu importam, kurus pašlaik klasificē ar KN kodiem ex 7209 15 00 (*Taric* kods 7209 15 00 90), 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99 (*Taric* kods 7209 18 99 90), ex 7209 25 00 (*Taric* kods 7209 25 00 90), 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80 (*Taric* kods 7211 23 80 19, 7211 23 80 95 un 7211 23 80 99), ex 7211 29 00 (*Taric* kods 7211 29 00 19 un 7211 29 00 99), 7225 50 80 un 7226 92 00, tiek noteikts galīgais antidempinga maksājums.

No attiecīgā ražojuma definīcijas ir izslēgti šādi ražojuma veidi:

- plakani dzelzs vai nelegētā tērauda velmējumi, jebkāda platuma, auksti velmēti (presēti aukstā stāvoklī), neplaķēti, bez galvaniska vai cita pārklājuma, pēc aukstās velmēšanas tālāk neapstrādāti, arī ruļļos, jebkāda biezuma, elektrotehniskie,
- plakani dzelzs vai nelegētā tērauda velmējumi, jebkāda platuma, auksti velmēti (presēti aukstā stāvoklī), neplaķēti, bez galvaniska vai cita pārklājuma, ruļļos, plānāki par 0,35 mm, atkvēlināti (tā dēvētie "metāla skārdi"),
- plakani citādu legēto tēraudu velmējumi, jebkāda platuma, no elektrotehniskā silīcijtērauda, un dze
- plakani legētā tērauda velmējumi, pēc aukstās velmēšanas (presēšanas aukstā stāvoklī) tālāk neapstrādāti, no ātrgriezētā tērauda.

2. Galīgā antidempinga maksājuma likme, kas piemērojama turpmāk uzskaitīto uzņēmumu ražotā 1. punktā aprakstītā ražojuma neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļu nomaksas, ir šāda.

Valsts	Uzņēmums	Galīgā maksājuma likme (%)	<i>Taric</i> papildu kods
ĶTR	<i>Angang Steel Company Limited, Anshan</i>	19,7	C097
	<i>Tianjin Angang Tiantie Cold Rolled Sheets Co. Ltd, Tianjin</i>	19,7	C098
	Citi uzņēmumi, kas sadarbojas un ir uzskaitīti pielikumā	20,5	
	Visi pārējie uzņēmumi	22,1	C999

Valsts	Uzņēmums	Galīgā maksājuma likme (%)	Taric papildu kods
Krievija	Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC, Magnitogorsk	18,7	C099
	PAO Severstal, Cherepovets	34	C100
	Visi pārējie uzņēmumi	36,1	C999

3. Šā panta 2. punktā minētajiem uzņēmumiem individuālo antidempinga maksājuma likmi piemēro tikai tad, ja dalībvalstu muitas dienestiem tiek uzrādīts derīgs komercrēķins, kurā ir šāda deklarācija, kuru datējusi un parakstījusi šo rēķinu izdevušās struktūras amatpersona un kurā norādīts tās uzvārds un ieņemamais amats: "Es, apakšā parakstījis, apliecinu, ka auksti velmētu plakanu tērauda velmējumu (apjomu), kas pārdots eksportam uz Eiropas Savienību un uz ko attiecas šis rēķins, ir ražojis (uzņēmuma nosaukums un adrese) (*Taric* papildu kods). Es apliecinu, ka šajā rēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un pareiza." Ja šādu rēķinu neuzrāda, piemēro visiem pārējiem uzņēmumiem noteikto maksājuma likmi.

4. Ja vien nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

2. pants

Galīgi iekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumiem atbilstīgi Īstenošanas regulai (ES) 2016/181. Nodrošinātās summas, kas pārsniedz galīgās antidempinga maksājuma likmes, atmaksā.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 29. jūlijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

PIELIKUMS

Neatlasītie Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās

Valsts	Nosaukums	Taric papildu kods
ĶTR	Hebei Iron and Steel Co., Ltd., Shijiazhuang	C103
ĶTR	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd., Handan	C104
ĶTR	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai	C105
ĶTR	Shanghai Meishan Iron & Steel Co., Ltd., Nanjing	C106
ĶTR	BX Steel POSCO Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Benxi	C107
ĶTR	Bengang Steel Plates Co., Ltd, Benxi	C108
ĶTR	WISCO International Economic & Trading Co. Ltd., Wuhan	C109
ĶTR	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd., Maanshan	C110
ĶTR	Tianjin Rolling-one Steel Co., Ltd., Tianjin	C111
ĶTR	Zhangjiagang Yangtze River Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Zhangjiagang	C112
ĶTR	Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd., Baotou City	C113